EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 24.3.2014
COM(2014) 180 final

2014/0100 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luonnonmukaisesta tuotannosta, luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta

{SWD(2014) 65 final}
{SWD(2014) 66 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Luomumarkkinoiden kehitys on 10 viime vuoden aikana ollut dynaamista, kun kysyntä on kasvanut voimakkaasti. Luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden maailmanmarkkinat ovat nelinkertaistuneet vuodesta 1999. Euroopan unionissa luonnonmukaiseen tuotantoon käytettävä maa-ala on kaksinkertaistunut. luonnonmukaiseen maatalouteen siirretään vuosittain 500 000 hehtaaria maata. Sisäinen tarjonta ja lainsäädäntökehys eivät kuitenkaan ole kehittyneet samaan tahtiin markkinoiden laajenemisen kanssa. Tuotantosäännöissä ei riittävästi oteta huomioon kuluttajien ja kansalaisten muuttuvia tarpeita ja odotuksia, merkintäsäännöt ovat mutkikkaat, minkä lisäksi valvonta- ja kauppajärjestelmissä on havaittu puutteita. Lainsäädäntö on monimutkainen ja aiheuttaa paljon hallinnollista taakkaa, mikä estää pienviljelijöitä liittymästä unionin luomujärjestelmään. Eräät alan kehityksen kannalta aiemmin tärkeät poikkeukset eivät enää ole perusteltuja.

Tällä ehdotuksella parannetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevaa lainsäädäntöä seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:

(1) poistetaan esteet unionin luonnonmukaisen tuotannon kestävän kehityksen tieltä;

(2) varmistetaan viljelijöille ja tuottajille reilu kilpailu ja mahdollistetaan sisämarkkinoiden tehokkaampi toiminta;

(3) säilytetään tai parannetaan kuluttajien luottamusta luonnonmukaisiin tuotteisiin.

1.2. Yleinen tausta

Antaessaan neuvoston asetusta (EY) N:o 834/2007[1] luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä neuvosto korvamerkitsi eräitä aiheita, joista komission tuli esittää kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisesta saatujen kokemusten tarkastelun jälkeen.

Neuvosto hyväksyi komission kertomusta[2] koskevat päätelmänsä 13.–14. toukokuuta 2013 pidetyssä maatalous- ja kalastusasioita käsittelevässä istunnossa[3] ja kehotti jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään luonnonmukaisen maatalouden alaa kunnianhimoisesti tarkastelemalla uudelleen nykyistä lainsäädäntökehystä sen käyttökelpoisuuden parantamiseksi turvaamalla samalla vakauden ja varmuuden jatkuminen tietyn ajan ja pitäen tavoitteena selvyyden ja yksinkertaistamisen lisäämistä sekä avoinna olevien asioiden, jotka edellyttävät kehittämistä, käsittelemistä.

Luonnonmukaista tuotantoa koskevan lainsäädännön uudelleentarkastelu on osa sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevaa komission ohjelmaa[4].

Uudelleentarkastelu antaa mahdollisuuden mukauttaa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 säädettyä komission täytäntöönpanovaltaa tekemällä ero komissiolle siirretyn säädösvallan ja

---

1 Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

2 COM (2012) 212 lopullinen, annettu 11 päivänä toukokuuta 2012, komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisesta.

3 8906/13 AGRILEG 56 – Luonnonmukainen maatalous: Sääntelypuitteiden soveltaminen ja alan kehittäminen.

4 Komission tiedonanto EU:n sääntelyn tilasta, 12.12.2012 – COM(2012)746.

komission täytäntöönpanovallan välillä, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 290 ja 291 artiklassa.

1.3. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Ensimmäinen luonnonmukaista tuotantoa koskeva unionin säädös annettiin vuonna 1991. Neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 määriteltiin luonnonmukainen tuotanto säätämällä tuotantosäännöt sekä vahvistettiin valvonta- ja merkintövaatimukset ja luonnonmukaisten tuotteiden tuontia koskevat säännöt. Se loi perustan kuluttajien ja luomutuottajien suojaamiselle luonnonmukaista tuotantoa koskevia vääriä ja harhaanjohtavia väitteitä vastaan.

Lainsäädäntöä tarkistettiin kesäkuussa 2007 neuvoston asetuksella (EY) N:o 834/2007, jossa erityisesti

– määriteltiin luonnonmukainen tuotanto tarkemmin kuvaamalla sen tavoitteita ja periaatteita,

– parannettiin luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen yhdenmukaisuutta unionissa kieltämällä eläintuotteita koskevat kansalliset säännöt,

– otettiin käyttöön mahdollisuus tehdä poikkeuksia jäsenvaltioiden vastuulla oleviin sääntöihin, joskin tiukoin rajoituksin ja aikarajoin,

– liitettiin luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmä asetuksessa (EY) N:o 882/2004[5] säädettyyn viralliseen elintarvikkeiden ja rehujen valvontajärjestelmään ja tehtiin yksityisten tarkastuslaitosten akkreditoinnista pakollista,

– uudistettiin tuontijärjestelmän rakenne: sen lisäksi, että Euroopan unioni hyväksyy kolmansia maita vastaavuustarkoituksessa, se hyväksyy myös kolmansissa maissa toimivia tarkastuslaitoksia vastaavuuden tai säännösten noudattamisen osalta. Perusasetuksesta poistettiin aiempi järjestelmä, jossa jäsenvaltiot antoivat eräkohtaisia lupia, ja kyseisen järjestelmän soveltaminen lakkaa vähitellen.

1.4. Johdonmukaisuus suhteessa muuhun politiikkaan

Tällä aloitteella pyritään toteuttamaan tavoitteita, jotka asetetaan tiedonannossa järkevästä sääntelystä Euroopan unionissa. Yksi tarkistuksen tavoitteista on yksinkertaista lainsäädännöstä aiheutuvaa taakkaa.

Se on Eurooppa 2020 -strategian yleisen kehyksen mukainen erityisesti etusijalle asetetun kestävän kasvun sekä resurssitehokkaamman, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistämisen osalta.

Se on johdonmukainen yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen kanssa, jossa luodaan yleiset puitteet unionin maatalouden kehittämiseksi vuosina 2014-2020[6]. Uusilla säännöksillä pyritään

---

[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

[6] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

kestävään kilpailukykyyn, jotta voidaan turvata taloudellisesti elinkelpoinen elintarviketuotanto ja unionin maaperusteisten luonnonvarojen kestävä hoito, jonka osalta luonnonmukaisen tuotannon on tunnustettu olevan avainasemassa.

Ehdotuksessa otetaan huomioon myös uusi yhteinen kalastuspolitiikka vesiviljelyn osalta, joka on avainasemassa kestävän ja pitkän aikavälin elintarviketurvan sekä kasvun ja työllisyyden varmistamisessa ja joka samalla vähentää luonnonvaraisiin kalakantoihin kohdistuvaa painetta ravinnoksi käytettävien vesieläinten kysynnän kasvaessa maailmanlaajuisesti.

Se on myös johdonmukainen sen komission ehdotuksen kanssa, joka koskee uutta neuvoston ja Euroopan parlamentin asetusta virallisesta valvonnasta[7]; asetuksen tarkoituksena on vakiinnuttaa yhtenäinen lähestymistapa kaikilla elintarvikeketjuun liittyvillä aloilla, yksinkertaistaa yleistä lainsäädäntökehystä ja pyrkiä parempaan sääntelyyn. Erityisesti määritelmiä yhdenmukaistetaan ja/tai täsmennetään, ja ehdotetaan, että erityiset valvontasäännökset sisällytetään virallisen valvonnan yhtenäiseen lainsäädäntökehykseen.

Luonnonmukaisen tuotannon järjestelmä on osa unionin maataloustuotteiden laatujärjestelmiä yhdessä maantieteellisten merkintöjen, aitojen perinteisten tuotteiden, EU:n syrjäisimpien alueiden ja vuoristoalueiden tuotteiden kanssa, kuten korostetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle osoitetussa komission tiedonannossa maataloustuotteiden laatupolitiikasta ja mainitaan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1151/2012[8].

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Kuuleminen

Nykytilannetta analysoitiin perusteellisesti sellaisten tietojen perusteella, jotka saatiin eri sidosryhmien kuulemisista, joihin komission yksiköt kutsuivat yli 70 asiantuntijaa ja tutkijaa keskustelemaan kaikista luomualan nykyisistä ja tulevista haasteista.

Komissio avasi internet-kuulemisen vuoden 2013 alussa. Kyselylomakkeeseen saatiin noin 45 000 vastausta, minkä lisäksi vapaamuotoisia vastauksia saatiin lähes 1 400. Suurin osa (96 %) vastauksista saatiin Euroopan unionin kansalaisilta ja loput 4 % sidosryhmiltä.

Lisäksi alan sidosryhmille annettiin tietoa tarkistuksesta ja niitä konsultoitiin useissa luonnonmukaisen maatalouden neuvoa-antavan ryhmän kokouksissa.

Jäsenvaltiot pidettiin lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavina toimivaltaisina viranomaisina ajan tasalla, ja niitä kuultiin tarkistuksen teknisistä seikoista.

---

7 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä, kasvien lisäysaineistoa ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 1829/2003, (EY) N:o 1831/2003, (EY) N:o 1/2005, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 834/2007, (EY) N:o 1099/2009, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012 ja (EU) N:o [….]/2013 [Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material] ja direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY, 2008/120/EY ja 2009/128/EY muuttamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus), COM(2013)265 final, 6.5.2013.

8 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

2.2. Kuulemisten tärkeimmät tulokset

Julkiseen kuulemiseen vastanneiden päähuolenaihe olivat ympäristö- ja laatuasiat. Vastaajat toivovat Euroopan luomusääntöjen lujittamista ja yhdenmukaisia luomusääntöjä kaikille viljelijöille ja muille toimijoille koko unionissa. Sen vuoksi enemmistö kannattaa sääntöpoikkeusten poistamista. Odotukset olivat korkealla luonnonmukaisessa tuotannossa kiellettyjen tuotteiden ja aineiden jäämien suhteen. Euroopan unionin luomutunnus katsottiin luomutuotteiden osoittajana samantasoiseksi kansallisten tunnusten kanssa. Valtaosa kansalaisista ja sidosryhmistä luottaa luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään, jota niiden mukaan kuitenkin voitaisiin parantaa erityisesti ottamalla käyttöön sähköinen sertifiointi. Enemmistö kannattaa myös pienviljelijöiden ryhmäsertifiointia.

Tarve parantaa luonnonmukaista tuotantoa koskevaa lainsäädäntöä tunnustetaan luomualalla yleisesti. Yleinen mielipide on, että luonnonmukaisen tuotannon olisi pidettävä kiinni periaatteistaan ja tavoitteistaan, ja sääntöpoikkeuksista olisi luovuttava.

2.3. Vaikutusten arviointi

Vaikutusten arvioinnissa verrattiin toisiinsa kolmea vaihtoehtoista skenaariota:

– Parannettu nykytilanne, jossa nykyistä lainsäädäntöä parannetaan ja sen täytäntöönpanoa valvotaan paremmin.

– Markkinalähtöinen vaihtoehto, jossa pyritään luomaan tarvittavat edellytykset, jotta markkinoiden kehitykseen voidaan vastata dynaamisesti joustavammin säännöin. Tuotantosääntöihin sisällytettäisiin pitkäaikaisia poikkeussääntöjä.

– Periaateperusteinen vaihtoehto, jossa pyritään kohdistamaan luonnonmukainen tuotanto uudelleen periaatteisiin, jotka kuvastuisivat paremmin tuotantosäännöissä. Poikkeussäännöistä luovuttaisiin.

Näitä kolmea vaihtoehtoa on arvioitu suhteessa siihen, miten niillä päästään YMP 2020 -tavoitteisiin, erityispolitiikkojen tavoitteisiin ja tarkistuksen toiminnallisiin tavoitteisiin. Niitä on arvioitu myös tehokkuuden ja vaikuttavuuden osalta. Kaikilla arviointikriteereillä punnittuna parhaiten toimii periaateperusteinen vaihtoehto, sitten markkinalähtöinen vaihtoehto ja viimeksi parannettu nykytilanne -vaihtoehto.

Periaateperusteisen vaihtoehdon odotetut tulokset ovat seuraavat:

– Kuluttajien lisääntyneen luottamuksen myötä positiivisten markkinanäkyvien odotetaan tukevan luomutuotteiden hintoja ja houkuttelevan alalle uusia toimijoita.

– Sääntöihin sovellettavien poikkeusten poistamisen pitäisi edistää luonnonmukaisten tuotantopanosten, erityisesti siementen, kehittämistä.

– Selkeämmät ja yksinkertaisemmat tuotantosäännöt tekevät alasta kiinnostavamman.

– Kilpailusta tulee reilumpaa erityisesti kun yhdenmukaistaminen etenee, säännöt ovat yksinkertaisemmat ja selkeämmät ja kolmansien maiden tarkastuslaitosten hyväksynnän suhteen siirrytään vastaavuusjärjestelmästä säännösten noudattamista koskevaan järjestelmään.

– Kuluttajien luottamus lisääntyy paremman valvontajärjestelmän ja yhdenmukaisten tuotantosääntöjen ansiosta, joissa otetaan huomioon yhteiskunnan muuttuvat huolenaiheet (jalostajien ja kauppiaiden soveltama ympäristöjärjestelmä, eläinten hyvinvointi).

– Riskiperusteisen lähestymistavan odotetaan parantavan valvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja edistävän yhdessä luotettavamman tuontijärjestelmän kanssa petosten ehkäisyä.

– Luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvät positiiviset ympäristövaikutukset korostuvat, kun poikkeussäännöistä luovutaan.

– Eläinten hyvinvointia parannetaan poistamalla poikkeuksia.

Vaikutustenarvioinnissa katsottiin parhaaksi vaihtoehdoksi periaateperusteinen vaihtoehto, johon lisätään parannettu nykytilanne -vaihtoehdossa ehdotetut parannukset ja eräitä alavaihtoehtoja.

Erityistä huomiota on kiinnitetty koko prosessin yksinkertaistamiseen. Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon myötä

– soveltamisalaa, tuotantosääntöjä, merkintöjä ja tarkastuksia koskevat säännöt selkeytyvät,

– tehottomat säännökset poistuvat,

– jäsenvaltioiden mahdollisuus myöntää poikkeuksia sääntöihin kapenee,

– tuontijärjestelmä yksinkertaistuu,

– pienviljelijöihin sovellettavat vaatimukset yksinkertaistuvat erityisesti ryhmäsertifioinnin ansiosta.

Hallintokustannusten osalta voidaan todeta, että tällä ehdotuksella 135:stä nykyisestä luomualan toimijoille ja viranomaisille säädetystä tietovelvoitteesta poistetaan 37.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Luonnonmukaisen tuotannon on vastaisuudessakin pidettävä kiinni periaatteistaan, jotka vastaavat hyvin kuluttajien odotuksia.

Kaikki erityiset tuotantosäännöt esitetään luettavuuden parantamiseksi ehdotetun asetuksen liitteessä.

Tuotantosääntöjä vahvistetaan ja yhdenmukaistetaan poistamalla poikkeuksia lukuun ottamatta väliaikaisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen, jotta luonnonmukainen tuotanto voi jatkua tai alkaa uudelleen hätätilanteiden jälkeen. Luonnonmukaista tuotantoa harjoittavia tiloja on hoidettava kokonaan luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti, eikä siirtymäkautta voida enää hyväksyä jälkikäteen. Luonnonmukaisissa jalostetuissa tuotteissa käytettävien maatalousperäisten aineosien on oltava yksinomaan luonnonmukaisia. Muiden luonnonmukaisen tuotannon alan toimijoiden kuin viljelijöiden tai merilevää tai vesiviljeltyjä eläimiä tuottavien toimijoiden on kehitettävä järjestelmä ympäristötehokkuutensa parantamiseksi, mikroyrityksiä lukuun ottamatta.

Valvontajärjestelmää parannetaan sisällyttämällä kaikki valvontaa koskevat säännökset yhteen lakitekstiin eli komission asetusehdotukseen virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista elintarvikkeiden ja rehun osalta. Sen vuoksi toimijoiden, toimivaltaisten viranomaisten sekä valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten ei enää vastaisuudessa tarvitse käyttää valvontaan liittyvien säännösten osalta kahta eri lakitekstiä.

Valvottavuus paranee, kun tuotantosääntöjä selkeytetään, yksinkertaistetaan ja yhdenmukaistetaan ja poistetaan eräitä mahdollisia sääntöpoikkeuksia.

Ehdotuksessa halutaan poistaa mahdollisuus myöntää asetuksessa (EY) N:o 834/2007 säädetty poikkeus eräille vähittäiskauppiastyypeille, koska se on johtanut jäsenvaltioissa erilaisiin tulkintoihin ja käytäntöihin ja vaikeuttanut hallintoa, tarkastuksia ja valvontaa.

Viralliseen valvontaan sovellettavaa riskiperusteista lähestymistapaa vahvistetaan kumoamalla asetuksessa (EY) N:o 834/2007 säädetty kaikille toimijoille vuosittain tehtävä säännösten noudattamisen tarkastus. Näin tarkastustiheyttä voidaan mukauttaa asetuksen (EU) N:o XX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) mukaisesti annettavilla delegoiduilla säädöksillä niin, että vähäriskisille toimijoille voidaan tehdä fyysinen tarkastus harvemmin kuin kerran vuodessa ja/tai tehdä vuotuinen fyysinen tarkastus kevyempänä, kun taas suuririskisille toimijoille tehtäviä tarkastuksia voitaisiin tehostaa. Näin toimijoihin kohdistuva valvontapaine jakautuu reilummin: taakka kevenee niillä, jotka ovat osoittaneet noudattavansa sääntöjä, ja toimivaltaisten viranomaisten sekä valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten resurssien käyttö tehostuu.

Erityisillä uusilla säännöksillä parannetaan läpinäkyvyyttä mahdollisten valvonnasta perittävien maksujen osalta, ja samalla vahvistetaan säännöksiä, jotka liittyvät toimijoita koskevien tietojen, mukaan lukien toimijan sertifiointiasema, julkaisemiseen.

Unionin pienviljelijöitä varten olisi sallittava ryhmäsertifiointijärjestelmä tarkastus- ja sertifiointikustannusten sekä niihin liittyvän hallinnollisen taakan alentamiseksi, paikallisten verkostojen vahvistamiseksi, markkinamahdollisuuksien parantamiseksi ja yhtäläisten toimintamahdollisuuksien varmistamiseksi suhteessa kolmansien maiden toimijoihin.

Jäljitettävyyden parantamista ja petosten ehkäisyä varten vahvistetaan säännöksiä: luomuketjun eri vaiheissa toimijalle saman tuoteryhmän osalta tehtävät tarkastukset eivät saa olla eri valvontaviranomaisten tekemiä.

Säädetään myös säännöksistä sellaisten toimien yhdenmukaistamiseksi, jotka on toteutettava ei-sallittuja tuotteita tai aineita havaittaessa. Tällöin saattaa esiintyä tapauksia, joissa viljelijät eivät voi pitää tuotteitaan kaupan luonnonmukaisina, koska niissä esiintyy tahattomasti tuotteita tai aineita, joita ei ole sallittu. Komissio voi antaa jäsenvaltioille luvan myöntää kansallisia tukia tällaisissa tapauksissa aiheutuneiden tappioiden korvaamiseksi. Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää yhteisen maatalouspolitiikan välineitä tällaisten tappioiden korvaamiseksi kokonaan tai osittain.

Ehdotuksessa esitetään koko unionissa toteutettavista toimista, joita sovelletaan samoihin laajoihin luokkiin kuuluvien säännösten noudattamatta jättämisten osalta sen varmistamiseksi, että toimijoita kohdellaan yhtäläisesti, sisämarkkinat toimivat moitteettomasti ja kuluttajien luottamus säilyy. Samalla ei kuitenkaan estetä jäsenvaltioiden vastuulla olevien seuraamusten määräämistä.

Kauppajärjestelmää mukautetaan, jotta Euroopan unionin ja kolmansien maiden luonnonmukaisen alan toimijoilla olisi yhtäläisemmät toimintaedellytykset ja jotta kuluttajien luottamus saadaan varmistettua. Mahdollisuus tehdä kolmansien maiden kanssa vastaavuussopimuksia säilytetään, mutta yksipuolisen vastaavuuden järjestelmä poistetaan asteittain. Tarkastuslaitosten hyväksynnän suhteen ehdotetaan siirryttävän vähitellen säännösten noudattamista koskevaan järjestelmään.

3.2. Oikeusperusta

Euroopan unionin toiminnasta tehty sopimus, sen 42 artiklan ensimmäinen kohta ja 43 artiklan 2 kohta.

3.3. Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet

Ehdotuksessa tarkistetaan olemassa olevaa laatujärjestelmää, joka on vahvistettu YMP:n puitteissa. Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotanto ja kauppa Euroopan unionin markkinoilla sekä luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen kuuluvat unionin jäsenvaltioiden kanssa jaettuun toimivaltaan.

YMP:aan sisältyvä unionin laajuinen luomujärjestelmä on tehokkaampi sisämarkkinoiden joustavan kehittymisen varmistamisessa kuin 28 eri järjestelmää. Lisäksi sen ansiosta voidaan kansainvälisten

kauppakumppaneiden suhteen harjoittaa vahvempaa ja johdonmukaisempaa kauppapolitiikkaa erityisesti, kun unionin neuvotteluvoima lisääntyy.

Ehdotuksen myötä yhdenmukaisuus lisääntyy seuraavilla aloilla:

– Jäsenvaltiot voivat vastaisuudessa myöntää vähemmän sääntöpoikkeuksia, jotka johtavat epäreiluun kilpailuun toimijoiden kesken, riskiin kuluttajien luottamuksen vähenemisestä ja monimutkaiseen lainsäädäntöön ja kauppakysymyksiin (vaikeudet säännöstenmukaisuuden varmistamisessa).

– Se, että seuraamukset samasta EU:n luomulainsäädännön noudattamatta jättämisestä voivat vaihdella jäsenvaltioittain, johtaa epäreiluun kilpailuun ja sisämarkkinoiden tehottomaan toimintaan.

3.4. Sääntelytavan valinta

Ehdotettu väline on asetus, koska nykyisten säännösten on havaittu tarjoavan sopivat puitteet jäsenvaltioille, eikä muunlainen toimenpide olisi asianmukainen. Direktiivillä luotaisiin joustavampia sääntöjä, jotka synnyttäisivät epäreilua kilpailua toimijoiden kesken sekä aiheuttaisivat sekaannusta kuluttajien keskuudessa ja johtaisivat näitä harhaan. Asetus tarjoaa jäsenvaltioille johdonmukaisen toimintamallin ja vähentää hallinnollista taakkaa, sillä toimijoiden pitää noudattaa vain yhtä sääntökokonaisuutta. Suuntaviivojen kaltaisia oikeudellisesti sitomattomia välineitä pidetään riittämättöminä sääntöjen tulkintaan ja täytäntöönpanoon liittyvien erojen käsittelemiseksi sekä kansainvälisissä puitteissa toimimiseksi.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotukseen sisältyy määrärahoja teknisen avun toimenpiteisiin. Tarkemmat tiedot talousarviovaikutuksista on säädökseen liittyvässä rahoitusselvityksessä.

5. LISÄTIEDOT: YKSINKERTAISTAMINEN

Ehdotuksessa yksinkertaistetaan ja selvennetään lainsäädäntöä sekä paikataan sen useita puutteita. Ehdotuksella poistetaan 37 velvoitetta niistä 135:stä velvoitteesta, jotka nykyisellään sisältyvät luonnonmukaista maataloutta koskevaan lainsäädäntöön. Ehdotuksella vähennetään hallinnollista taakkaa huomattavasti. Ehdotuksesta johtuvat delegoidut säädökset laaditaan samoin periaattein.

Tuotantosääntöjen osalta ehdotuksessa yksinkertaistetaan huomattavasti asioita toimijoiden ja kansallisten viranomaisten kannalta, ja jäsenvaltioiden mahdollisuuksia myöntää poikkeuksia rajoitetaan. Useita tehottomia säännöksiä poistetaan, ja erityisesti vahvistetaan riskiperusteista lähestymistapaa valvontaan. Tuonnin osalta tarkastuslaitosten suhteen käyttöön otettava säännösten noudattamista koskeva järjestelmä on helpommin tuottajien, tarkastuslaitosten ja komission hallittavissa.

Pienviljelijöiden tilanne yksinkertaistuu huomattavasti, kun käyttöön otetaan ryhmäsertifiointi, jossa tarkastus- ja kirjanpitovaatimukset ovat oikeampisuhteiset.

Ehdotuksen tarkoituksena on myös tehdä lainsäädännöstä käyttäjäystävällisempi. Niinpä yleiset tuotantosäännöt säilyvät varsinaisessa asetustekstissä, mutta erityiset tuotantosäännöt kerätään asetuksen liitteeseen.

6. YHDENMUKAISTAMINEN

Komissio hyväksyi vuonna 2010 asiakirjan KOM (2010)759, joka koski neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukauttamista Lissabonin sopimukseen. Vuosina 2011 ja 2012 käydyt kolmikantakeskustelut päättyivät mukautusehdotuksen osalta umpikujaan. Tähän ehdotukseen on sisällytetty mukautusehdotuksesta tarvittavat elementit, muun muassa säännösten rakenne perussäädöksessä, delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä. . Sen vuoksi asiakirja KOM (2010) 759 kumotaan vanhentuneena.

2014/0100 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

luonnonmukaisesta tuotannosta, luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[9],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[10],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kun otetaan huomioon, että yhä useammat kuluttajat haluavat ostaa luonnollisista aineksista ja luonnollisin menetelmin tuotettuja tuotteita, luonnonmukainen tuotanto on kokonaisvaltainen tilanhoitojärjestelmä ja elintarvikkeiden tuotantojärjestelmä, jossa yhdistyvät ympäristön ja ilmastotoimien kannalta parhaat käytännöt, runsas luonnon monimuotoisuus, luonnonvarojen säästäminen sekä eläinten hyvinvointia koskevien tiukkojen vaatimusten ja tuotantovaatimusten soveltaminen. Luonnonmukaisella tuotantotavalla on siten kahtalainen yhteiskunnallinen merkitys: yhtäältä se tuottaa erityisille markkinoille tuotteita luonnonmukaisia tuotteita haluaville kuluttajille ja toisaalta tarjoaa kaikkien yleisesti saatavilla olevia hyödykkeitä, jotka edistävät ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia ja maaseudun kehittämistä.

(2) Luonnonmukaisten tuotteiden laatu on korkea muun muassa siitä syystä, että kyseisten tuotteiden tuotannossa noudatetaan korkeita terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia. Kuten Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle osoitetussa komission tiedonannossa maataloustuotteiden laatupolitiikasta[11] korostetaan, luonnonmukaisen tuotannon järjestelmä on osa unionin maataloustuotteiden laatujärjestelmiä yhdessä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1151/2012[12] ja Euroopan parlamentin

9 EUVL C , , s. .
10 EUVL C , , s. .
11 KOM(2009) 234 lopullinen.
12 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 228/2013[13] säädettyjen maantieteellisten merkintöjen, aitojen perinteisten tuotteiden ja unionin syrjäisimpien alueiden tuotteiden kanssa. Tältä osin luonnonmukaisessa tuotannossa pyritään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tavoitteiden puitteissa niihin samoihin tavoitteisiin, joita sovelletaan kaikkiin unionin maataloustuotteiden laatujärjestelmiin.

(3) Luonnonmukaista tuotantoa koskevan politiikan tavoitteet nivoutuvat yhteen YMP:n tavoitteiden kanssa, koska viljelijöille varmistetaan kunnollinen korvaus luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamisesta. Lisäksi kuluttajien lisääntynyt kysyntä luonnonmukaisten tuotteiden suhteen luo edellytykset tällaisten tuotteiden markkinoiden kehittymiselle ja laajentumiselle ja luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien viljelijöiden tulojen kasvulle.

(4) Lisäksi luonnonmukainen tuotanto edistää ympäristösuojeluvaatimusten sisällyttämistä YMP:aan sekä kestävää maataloustuotantoa. Sen vuoksi YMP:aan on sisällytetty toimenpiteitä, joilla tuetaan luonnonmukaista tuotantoa taloudellisesti – viimeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1307/2013[14] – ja niitä on erityisesti vahvistettu hiljattaisessa maaseudun kehittämispolitiikan lainsäädäntökehyksen uudistuksessa, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013[15].

(5) Luonnonmukainen tuotanto edistää myös unionin ympäristöpolitiikan ja erityisesti seuraaviin liittyvien tavoitteiden saavuttamista: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020[16], vihreää infrastruktuuria koskeva tiedonanto[17] ja maaperää koskeva teemakohtainen strategia[18] sekä ympäristölainsäädäntö, kuten lintudirektiivi[19] ja luontotyyppidirektiivi[20], nitraattidirektiivi[21], vesipuitedirektiivi[22],

---

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23).

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

16 KOM(2011) 244 lopullinen "Luonnonpääoma elämämme turvaajana: luonnon monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2020"'.

17 SWD(2013) 155 final "Vihreä infrastruktuuri (GI) – Euroopan luonnonpääoman parantaminen.

18 KOM(2006) 231 lopullinen "Maaperän suojelua koskeva teemakohtainen strategia".

19 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

20 Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

21 Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

22 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

kansallisia päästörajoja koskeva direktiivi[23] ja torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskeva direktiivi[24].

(6) Unionin luonnonmukaista tuotantoa koskevan politiikan tavoitteiden mukaisesti kyseisen politiikan täytäntöönpanolle vahvistetulla oikeudellisella kehyksellä olisi pyrittävä varmistamaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden reilu kilpailu ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sekä säilyttämään kuluttajien luonnonmukaisiksi merkittyjä tuotteita kohtaan osoittama luottamus ja osoittamaan se perustelluksi. Lisäksi olisi pyrittävä luomaan edellytykset, joilla tämä politiikka voi edistyä tuotannon ja markkinoiden kehityksen mukaisesti.

(7) Komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia"[25] asetettuihin Eurooppa 2020 -strategian poliittisiin painopisteisiin kuuluu tietoon ja innovointiin perustuvan kilpailukykyisen talouden kehittäminen, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen sekä resurssien tehokkaan käytön ja vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen. Sen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevan politiikan olisi annettava tuottajille oikeat välineet, jotta he voivat paremmin merkitä tuotteensa ja edistää niiden myyntiä, ja suojattava heitä epäreiluilta käytännöiltä.

(8) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007[26] säädetään, että luonnonmukaisen tuotannon alan dynaamisen kehityksen vuoksi luonnonmukaista tuotantoa koskevia unionin sääntöjä on tarkistettava ottaen huomioon näiden sääntöjen soveltamisesta saadut kokemukset. Komission tekemän tarkistusten tulokset osoittavat, että luonnonmukaista tuotantoa koskevaa unionin sääntelykehystä olisi parannettava säännöillä, jotka vastaavat kuluttajien korkeisiin odotuksiin ja joilla varmistetaan riittävä selkeys niiden parissa, joille säännöt on osoitettu. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 834/2007 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

(9) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisesta tähän asti saadut kokemukset osoittavat, että on tarpeen täsmentää, mihin tuotteisiin tätä asetusta sovelletaan. Sen olisi ensisijaisesti katettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', liitteessä I luetellut maataloustuotteet, vesiviljelytuotteet mukaan lukien. Sen olisi lisäksi katettava elintarvikkeena tai rehuna käytettävät jalostetut maataloustuotteet, koska tällaisten tuotteiden markkinoille saattaminen luonnonmukaisina on merkittävä myyntikanava maataloustuotteille ja varmistaa niiden maataloustuotteiden, joista kyseiset tuotteet on jalostettu, luonnonmukaisuuden näkyvyyden kuluttajien keskuudessa. Tämän asetuksen olisi katettava myös eräät muut tuotteet, jotka liittyvät maataloustuotteisiin samalla tavoin läheisesti kuin jalostetut maataloustuotteet, koska tällaiset muut tuotteet ovat joko merkittävä myyntikanava maataloustuotteille tai olennainen osa tuotantoprosessia. Tämän asetuksen soveltamisalaan olisi sisällytettävä myös merisuola, koska sitä tuotetaan luonnollisin tuotantotekniikoin ja sen tuotanto edistää maaseutualueiden kehitystä, minkä vuoksi se on tämän asetuksen tavoitteiden mukaista. Tämän asetuksen liitteessä olisi selkeyden

---

23 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

24 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/18/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

25 KOM(2010) 2020 lopullinen.

26 Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

vuoksi lueteltava kyseiset muut tuotteet, jotka eivät sisälly perussopimuksen liitteeseen I.

(10) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(11) Uusien tuotantomenetelmien tai -materiaalien tai kansainvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla muutetaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien muiden tuotteiden luetteloa. Kyseiseen luetteloon olisi lisättävä ainoastaan tuotteita, jotka liittyvät läheisesti maataloustuotteisiin.

(12) Koska suurtaloustoiminta on luonteeltaan paikallista, kyseiseen alaan liittyviä jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä ja yksityisiä järjestelmiä pidetään riittävinä varmistamaan sisämarkkinoiden toiminta. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa suurtalouksien omissa tiloissaan valmistamaan ruokaan. Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa luonnonvaraisten eläinten metsästyksestä ja kalastuksesta saataviin tuotteisiin, koska tuotantoprosessia ei voida täysin valvoa.

(13) Tutkimushankkeissa on osoitettu, että kuluttajien luottamus on olennaisen tärkeä luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden markkinoilla. Säännöt, jotka eivät ole luotettavia, voivat pitkällä aikavälillä vaarantaa yleisön luottamuksen ja johtaa markkinahäiriöihin. Sen vuoksi luonnonmukaisen tuotannon kestävän kehityksen olisi unionissa perustuttava järkeviin, unionin tasolla yhdenmukaistettuihin tuotantosääntöihin. Lisäksi kyseisten tuotantosääntöjen olisi vastattava toimijoiden ja kuluttajien odotuksiin luonnonmukaisten tuotteiden laadun ja tässä asetuksessa säädettyjen periaatteiden ja sääntöjen noudattamisen osalta.

(14) Tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta siihen liittyvän, esimerkiksi elintarvikeketjun turvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden, kasvien lisäysaineiston, merkintöjen ja ympäristön alalla annetun lainsäädännön soveltamista. Kun kyseessä on erityisesti niiden tuotteiden ja aineiden salliminen, joita voidaan käyttää luonnonmukaisten tuotteiden tuotannossa, on tärkeää korostaa, että tällaisten tuotteiden ja aineiden on ensin oltava sallittuja unionin tasolla. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta muiden unionin erityisten säännösten soveltamista, jotka liittyvät tällaisten tuotteiden ja aineiden sallimiseen ja markkinoille saattamiseen.

(15) Tämän asetuksen yleisiin tuotantosääntöihin olisi periaatteen vuoksi kuuluttava ionisoivan säteilyn sekä muuntogeenisten organismien ja niistä tai niillä tuotettujen tuotteiden käyttökielto. Koska kuluttajat kiinnittävät yhä enemmän huomiota elintarvikkeiden valmistuksen ja kuljetuksen ympäristövaikutuksiin, luonnonmukaisen tuotannon alan toimijoiden, jotka ovat muita kuin viljelijöitä tai merilevää tai vesiviljelyeläimiä tuottavia toimijoita, olisi edellytettävä hallinnoivan ympäristötehokkuuttaan yhdenmukaisen järjestelmän mukaisesti. Jotta komission suosituksessa 2003/361/EY[27] määriteltyjen luonnonmukaisessa tuotannossa mukana

[27] Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

olevien mikroyritysten sääntelytaakka olisi mahdollisimman vähäinen, niille on asianmukaista myöntää poikkeus kyseisestä vaatimuksesta. Yleisten tuotantosääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä kriteereistä, jotka ympäristöjärjestelmän on täytettävä.

(16) Luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen riskiä pidetään suurempana maatiloilla, joilla on myös yksiköitä, joita ei hoideta luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi unionin kaikkia luonnonmukaisiksi pyrkiviä maatiloja olisi asiaankuuluvan siirtymäkauden jälkeen hoidettava kokonaan luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti. Luonnonmukaisiin maatiloihin sovellettavan siirtymäkauden olisi oltava sama kaikissa jäsenvaltiossa riippumatta siitä, ovatko ne aiemmin osallistuneet unionin varoista tuettuihin maatalouden ympäristötoimenpiteisiin vai eivät. Kesannon osalta ei kuitenkaan vaadita siirtymävaihetta. Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan yleisiä siirtymäsääntöjä täydentäviä sääntöjä tai erityisiä siirtymäsääntöjä täydentäviä tai muuttavia sääntöjä.

(17) Yhdenmukaisuuden ja luonnonmukaisen tuotannon tavoitteiden ja periaatteiden noudattamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava erityisiä kasvin-, kotieläin- ja vesiviljelyä koskevia tuotantosääntöjä, mukaan lukien luonnonvaraisten kasvien ja merilevien keräämistä koskevat säännöt, jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen tuotannon osalta sekä viinin ja hiivan tuotannon osalta.

(18) Luonnonmukainen kasvintuotanto perustuu ravinnon antamiseen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta, eikä ravinneliuosviljelyä tulisi sallia. Lisäksi luonnonmukaisessa kasvintuotannossa olisi käytettävä tuotantotekniikoita, joilla estetään tai minimoidaan ympäristöä saastuttavat vaikutukset.

(19) Maan hoidon ja lannoittamisen osalta olisi vahvistettava edellytykset luonnonmukaisessa kasvintuotannossa sallittujen viljelykäytäntöjen käytölle sekä lannoitteiden ja maanparannusaineiden käytölle.

(20) Torjunta-aineiden käyttöä olisi merkittävästi rajoitettava. On sovellettava ensisijaisesti toimenpiteitä, joilla tuholaisten ja rikkakasvien aiheuttamaa vahinkoa torjutaan tekniikoin, joihin ei liity kasvinsuojeluaineiden käyttöä, esimerkiksi viljelykiertoa soveltamalla. Tuholaisten ja rikkakasvien esiintymistä olisi tarkkailtava ennen päätöstä siitä, onko jokin toimi taloudellisesti ja ekologisesti perusteltu. Jos tällaisilla tekniikoilla ei saada aikaan riittävää suojaa, eräiden kasvinsuojeluaineiden käyttö olisi sallittava mutta ainoastaan, jos kyseiset kasvinsuojeluaineet on sallittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009[28] mukaisesti, niiden on arvioitu olevan luonnonmukaisen tuotannon tavoitteiden ja periaatteiden mukaisia, mukaan lukien tiukat käyttöedellytykset, ja ne on sen jälkeen sallittu tämän asetuksen mukaisesti.

(21) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan erityisiä kasvien tuotantosääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta: viljelykäytännöt, maaperän hoito ja lannoitus, kasvien terveys, tuholaisten ja rikkakasvien torjunta, sienten tuotannon ja muiden erityisten kasvien ja

[28] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

kasvintuotantojärjestelmien hallinta, siementen ja kasvien lisäysaineiston alkuperä sekä luonnonvaraisten kasvien kerääminen.

(22) Koska kotieläintuotantoon liittyy aina maatalousmaan hoito, jossa karjanlantaa käytetään ravinteena kasvintuotannossa, olisi kiellettävä kotieläintuotanto, jolla ei ole yhteyttä maahan. Rodut olisi valittava ottaen huomioon eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, elinvoimaisuus ja tautien vastustuskyky ja edistäen runsasta luonnon monimuotoisuutta.

(23) Luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa ja vesiviljelytuotannossa eläinsuojien, mukaan lukien tapauksen mukaan viljelyväliaine, olisi oltava eläinten käyttäytymistarpeita vastaavia. Olisi vahvistettava tiettyjen eläinten, muun muassa mehiläisten eläinsuojia koskevat erityisvaatimukset ja kotieläintuotannon käytännöt. Kyseisissä vaatimuksissa ja käytännöissä olisi varmistettava eläinten hyvinvoinnin korkea taso, jonka olisi eräiltä osin mentävä kotieläintuotantoon unionissa yleensä sovellettavia eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia pidemmälle. Useimmiten eläimillä olisi oltava jatkuva pääsy laiduntamaan ulkojaloittelualueille, ja ulkojaloittelualueita olisi periaatteessa hoidettava osana soveltuvaa viljelykiertoa.

(24) Ravinteiden aiheuttaman maaperän ja veden kaltaisten luonnonvarojen pilaantumisen estämiseksi olisi vahvistettava hehtaaria kohden käytettävää karjanlantaa ja hehtaaria kohden pidettäviä eläimiä koskeva yläraja. Kyseinen raja pitäisi vahvistaa karjanlannan typpipitoisuuden perusteella.

(25) Typistäminen, joka aiheuttaa eläimille stressiä, vahinkoa, sairautta tai kärsimystä, olisi kiellettävä.

(26) Eläinten ruokinnassa olisi käytettävä luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti tuotettuja ja mieluiten omalta tilalta peräisin olevia rehuaineita ottaen huomioon eläinten fysiologiset tarpeet. Lisäksi eläinten ravitsemuksellisten perustarpeiden tyydyttämiseksi voi olla tarpeen käyttää tiettyjä kivennäisaineita, hivenaineita ja vitamiineja tarkkaan määritellyin edellytyksin.

(27) Eläinten terveydenhoidon olisi pääosin perustuttava tautien ennaltaehkäisyyn. Lisäksi olisi toteutettava erityisiä puhdistus- ja desinfiointitoimia. Kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten lääkkeiden ennaltaehkäisevää käyttöä ei pitäisi luonnonmukaisessa tuotannossa sallia, jollei eläimen sairaus tai vamma edellytä välitöntä hoitoa, ja tuolloin käyttö olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä eläimen hyvinvoinnin palauttamiseksi. Jotta kuluttajille voitaisiin taata tuotannon luonnonmukaisuus, tällöin olisi voitava toteuttaa rajoittavia toimenpiteitä, kuten asiaankuuluvassa unionin lainsäädännössä täsmennetty virallisen varoajan kaksinkertaistaminen tällaisten lääkkeiden käytön jälkeen. Mehiläishoidon alalla olisi vahvistettava tautien ennaltaehkäisyä ja eläinlääkinnällisiä hoitoja koskevat erityissäännöt.

(28) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan erityisiä kotieläinten tuotantosääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta: eläinten alkuperä, eläinsuojat, mukaan lukien sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alat ja eläinten enimmäismäärät hehtaaria kohden, kotieläintuotannon käytännöt, jalostus, rehu ja ruokinta, tautien ehkäisy ja eläinlääkinnälliset hoidot.

(29) Tämä asetus heijastaa uuden yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteita vesiviljelyssä, joka on avainasemassa kestävän ja pitkän aikavälin elintarviketurvan sekä kasvun ja työllisyyden varmistamisessa ja joka samalla vähentää luonnonvaraisiin kalakantoihin

kohdistuvaa painetta ravinnoksi käytettävien vesieläinten kysynnän kasvaessa maailmanlaajuisesti. Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille vuonna 2013 osoittamassa Euroopan vesiviljelyn kestävän kehittämisen strategiaa koskevassa tiedonannossa[29] korostetaan unionin vesiviljelyn tärkeimpiä haasteita ja kasvupotentiaalia. Siinä katsotaan luonnonmukaisen vesiviljelyn olevan erityisen lupaava ala, ja mainitaan luomusertifioinnista johtuvat kilpailuedut.

(30) Luonnonmukainen vesiviljely on suhteellisen uusi luonnonmukaisen tuotannon ala verrattuna luonnonmukaiseen maatalouteen, josta on maatilojen tasolla kertynyt jo pitkä kokemus. Ottaen huomioon kuluttajien kasvava kiinnostus luonnonmukaisia vesiviljelytuotteita kohtaan on todennäköistä, että yhä enemmän vesiviljely-yksiköitä siirtyy luonnonmukaiseen tuotantoon. Näin kokemus ja tekninen tietämys lisääntyvät ja tekniikka kehittyy, mikä johtaa parannuksiin luonnonmukaisessa vesiviljelyssä – ja tämä olisi otettava huomioon tuotantosäännöissä.

(31) Kyseisiin tuotantosääntöihin olisi liitettävä eräitä vesiviljelyyn liittyviä määritelmiä yhteisymmärryksen takaamiseksi, epäselvyyksien välttämiseksi sekä luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä ja merileviä koskevien tuotantosääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

(32) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan erityisiä merilevän tuotantosääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta: viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma, luonnonvaraisten merilevien sadonkorjuu, merilevien viljely, kiinnittymisenestotoimenpiteet sekä tuotantovälineiden ja -laitteiden puhdistus, sekä säädöksiä, joilla vahvistetaan erityisiä vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevia sääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta: viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma, vesiviljelyeläinten alkuperä, vesiviljelyeläinten tuotantokäytännöt, mukaan lukien vesiviljelyrakennelmat, tuotantojärjestelmät ja eläinten enimmäistiheys, jalostus, vesiviljelyeläinten hoito, rehu ja ruokinta, tautien ehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito.

(33) Luonnonmukaisia elintarvikkeita tai rehuja tuottavien toimijoiden olisi otettava huomioon kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt sen varmistamiseksi, että jalostetut tuotteet täyttävät luonnonmukaisen tuotannon säännöt. Luonnonmukaiset jalostetut tuotteet olisi valmistettava käyttämällä valmistusmenetelmiä, joilla varmistetaan tuotteen luonnonmukaisuuden ja olennaisten ominaisuuksien säilyminen kaikissa luonnonmukaisen tuotannon vaiheissa.

(34) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat luonnonmukaisesti tuotettujen jalostettujen elintarvikkeiden koostumusta. Tällaiset elintarvikkeet olisi tuotettava pääasiallisesti luonnonmukaisista maatalousperäisistä ainesosista siten, että tässä asetuksessa täsmennettyjä muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia voi käyttää vain rajoitetusti. Lisäksi luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa olisi sallittava käyttää ainoastaan eräitä tämän asetuksen mukaisesti sallittuja aineita.

(35) Jalostetut elintarvikkeet tulisi merkitä luonnonmukaisiksi vain silloin, kun niiden kaikki tai lähes kaikki maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia. Olisi kuitenkin hyväksyttävä erityisiä merkintöjä koskevia säännöksiä niiden jalostettujen elintarvikkeiden osalta, jotka sisältävät sellaisia maatalousperäisiä ainesosia, joita ei

[29] KOM(2013) 229, 29.4.2013.

ole saatavilla luonnonmukaisesti tuotettuina. Tämä koskee esimerkiksi metsästyksestä ja kalastuksesta saatavia tuotteita. Myös ainesosaluettelossa olisi kuluttajavalistuksen ja markkinoiden avoimuuden vuoksi sekä luonnonmukaisten ainesosien käytön edistämiseksi voitava tietyin edellytyksin viitata luonnonmukaiseen tuotantoon.

(36) Olisi vahvistettava säännökset, jotka koskevat luonnonmukaisen jalostetun rehun koostumusta ja eräiden aineiden ja tekniikoiden käyttöä kyseisen rehun tuotannossa.

(37) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan erityisiä jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen tuotantosääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta: noudatettavat menettelyt, toteutettavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet, jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen koostumus, puhdistustoimenpiteet, jalostettujen tuotteiden saattaminen markkinoille, merkinnät ja tunnisteet mukaan lukien, luonnonmukaisten tuotteiden, maatalousperäisten ainesosien ja rehuaineiden pitäminen erillään muista kuin luonnonmukaisista tuotteista, maatalousperäisistä ainesosista ja rehuaineista, luettelo muista kuin maatalousperäisistä aineosista, joita voidaan poikkeuksellisesti käyttää luonnonmukaisten jalostettujen tuotteiden tuotannossa, maatalousperäisten ainesosien prosenttiosuuden laskenta sekä elintarvikkeiden tai rehujen jalostuksessa käytettävät tekniikat.

(38) Luonnonmukainen viini olisi tuotettava kokonaan luonnonmukaisista raaka-aineista, ja ainoastaan eräiden tämän asetuksen mukaisesti sallittujen aineiden lisääminen olisi sallittava. Luonnonmukaisen viinin tuotannossa olisi kiellettävä eräät viininvalmistusmenetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt. Muut menetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt olisi sallittava tarkoin määritellyin edellytyksin.

(39) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan erityisiä viinin tuotantosääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä viininvalmistusmenetelmien ja rajoitusten osalta.

(40) Hiivaa ei alun perin asetuksessa (EY) N:o 834/2007 pidetty maatalousperäisenä ainesosana, minkä vuoksi sitä ei luettu luonnonmukaisten tuotteiden maatalousperäisten ainesosien muodostamaan koostumukseen. Komission asetuksella (EY) N:o 889/2008[30] säädettiin kuitenkin, että hiiva ja hiivatuotteet on luettava luonnonmukaisessa tuotannossa maatalousperäisiksi ainesosiksi 31 päivästä joulukuuta 2013 alkaen, mikä jätti teollisuudelle riittävästi aikaa sopeutua kyseiseen sääntöön. Tämän vuoksi luonnonmukaisen hiivan tuotannossa olisi käytettävä ainoastaan luonnonmukaisesti tuotettuja alustoja, ja hiivan tuotannossa ja hiivavalmisteissa olisi sallittava ainoastaan tiettyjen aineiden käyttö. Luonnonmukaisessa elintarvikkeessa tai rehussa ei myöskään saa olla luonnonmukaista hiivaa yhdessä muun kuin luonnonmukaisen hiivan kanssa.

(41) Laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan luonnonmukaisen erityisiä hiivan tuotantosääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä jalostuksen ja hiivan tuotannossa käytettävien alustojen osalta.

---

[30] Komission asetus (EY) N:o 889/2008, annettu 5 päivänä syyskuuta 2008, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta (EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1).

(42) Ottaen huomioon, että vastaisuudessa saatetaan tarvita erityisiä tuotantosääntöjä sellaisille tuotteille, joiden tuotanto ei kuulu mihinkään tässä asetuksessa säädettyjen erityisten tuotantosääntöjen luokkaan, sekä laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan tällaisille tuotteille erityisiä tuotantosääntöjä mukaan lukien niiden muuttaminen ja täydentäminen.

(43) Asetuksessa (EY) N:o 834/2007 säädetään erilaisista poikkeuksista luonnonmukaisen tuotannon sääntöihin. Kyseisten säännösten soveltamisesta saadut kokemukset osoittavat, että tällaiset poikkeukset vaikuttavat kielteisesti luonnonmukaiseen tuotantoon. On erityisesti havaittu, että tällaisten poikkeusten olemassaolo jo itsessään haittaa luonnonmukaisten tuotantopanosten tuotantoa ja että luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvää eläinten hyvinvoinnin korkeaa tasoa ei voida varmistaa. Lisäksi poikkeusten hallinnointi ja valvonta aiheuttaa merkittävän hallinnollisen taakan sekä kansallisille viranomaisille että toimijoille. Poikkeukset ovat myös luoneet edellytykset kilpailun vääristymiselle ja uhanneet vaarantaa kuluttajien luottamuksen. Sen vuoksi mahdollisuutta myöntää luonnonmukaisen tuotannon sääntöihin poikkeuksia olisi rajoitettava entisestään ja rajattava se hätätilanteisiin.

(44) Jotta luonnonmukainen tuotanto voisi jatkua tai alkaa uudelleen hätätilanteiden jälkeen, komissiolle olisi siirrettävä valtaa antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan hätätilanteiden määrittelyperusteet ja vahvistetaan erityissääntöjä, jotka koskevat tällaisten tilanteiden hoitamista sekä tarvittavia seuranta- ja raportointivaatimuksia.

(45) Luonnonmukaisia tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita voidaan tietyin edellytyksin kerätä ja kuljettaa samanaikaisesti. Olisi vahvistettava erityisiä säännöksiä luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden erottamiseksi asianmukaisesti toisistaan käsittelyn aikana ja niiden sekoittumisen välttämiseksi.

(46) Tuotannon luonnonmukaisuuden takaamiseksi ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan , luonnonmukaisten tuotteiden keräämistä, pakkaamista, kuljettamista ja varastointia koskevia erityissääntöjä muuttavia tai täydentäviä sääntöjä.

(47) Kasvinsuojelutuotteiden, lannoitteiden, maanparannusaineiden, ravinteiden, eläinten ravinnon ainesosien, rehun tai elintarvikkeiden lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden tai puhdistus- ja desinfiointituotteiden kaltaisten tuotteiden ja aineiden käyttö olisi luonnonmukaisessa tuotannossa minimoitava ja käytön olisi oltava tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaista. Samaa lähestymistapaa olisi noudatettava kun kyseessä on tuotteiden ja aineiden käyttö elintarvikkeiden lisäaineina ja valmistuksen apuaineina luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännökset tällaisten tuotteiden ja aineiden mahdollisen käytön määrittelemiseksi luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, jollei tässä asetuksessa säädetyistä periaatteista ja eräistä perusteista muuta johdu.

(48) Laadun, jäljitettävyyden ja tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä, joilla vahvistetaan luvan myöntämistä tai peruuttamista koskevia lisäkriteereitä niiden tuotteiden ja aineiden osalta, joita käytetään luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti

luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä muita tällaisten sallittujen tuotteiden ja ainesten käyttöä koskevia vaatimuksia.

(49) Koska ei ole ollut olemassa erityisiä unionin sääntöjä toimenpiteistä, jotka on toteutettava havaittaessa luonnonmukaisissa tuotteissa ei-sallittuja aineita tai tuotteita, eri puolilla unionia on kehitetty ja sovellettu erilaisia lähestymistapoja. Tämä tilanne aiheuttaa epävarmuutta toimijoiden, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten keskuudessa. Se voi myös johtaa siihen, että toimijoita kohdellaan unionissa eri tavoin, ja heikentää kuluttajien luottamusta luonnonmukaisiin tuotteisiin. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa selkeät ja yhdenmukaiset säännökset, joilla kielletään sellaisten tuotteiden kaupan pitäminen luonnonmukaisina, joissa esiintyy tietyn rajan ylittävä määrä ei-sallittuja tuotteita tai aineita. Kyseiset rajat olisi vahvistettava ottaen huomioon erityisesti imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista annettu komission direktiivi 2006/125/EY[31].

(50) Luonnonmukaisen tuotannon ja merkintäjärjestelmän tehokkuuden, toimivuuden ja avoimuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavien osalta: erityiset perusteet ja edellytykset niiden ei-sallittujen tuotteiden ja aineiden enimmäismäärien vahvistamiseksi ja soveltamiseksi, joiden ylittyessä tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina, sekä kyseisten rajojen vahvistaminen ja mukauttaminen teknisen kehityksen perusteella.

(51) Luonnonmukaisen tuotannon yleisperiaatteena on ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen. Viljelijöiden on toteutettava toimenpiteitä ei-sallittujen tuotteiden tai aineiden aiheuttaman saastumisriskin estämiseksi. Tällaisista toimenpiteistä huolimatta saattaa esiintyä tapauksia, joissa viljelijät eivät voi pitää maataloustuotteitaan kaupan luonnonmukaisina, koska niissä esiintyy tahattomasti tuotteita tai aineita, joita ei ole sallittu. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että komissio voi antaa jäsenvaltioille luvan myöntää perussopimuksen 42 artiklan mukaisesti kansallisia tukia tällaisissa tapauksissa aiheutuneiden tappioiden korvaamiseksi. Jäsenvaltiot voivat myös käyttää yhteisen maatalouspolitiikan välineitä tällaisten tappioiden korvaamiseksi kokonaan tai osittain.

(52) Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1169/2011[32] säädettyjä yleisiä sääntöjä ja erityisesti säännöksiä sellaisten merkintöjen estämisestä, jotka kuluttajien kannalta katsoen aiheuttavat sekaannusta tai johtavat harhaan. Lisäksi tässä asetuksessa olisi vahvistettava erityiset säännökset, jotka liittyvät luonnonmukaisten tuotteiden merkintöihin. Niiden olisi suojattava toimijoiden etuja sen suhteen, että tuotteet ovat markkinoilla asianmukaisesti merkittyjä ja että toimijat voivat toimia reilun kilpailun edellytyksien puitteissa, sekä kuluttajien etuja sen suhteen, että kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja.

(53) Sen vuoksi luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöissä käytetyt ilmaisut olisi suojattava koko unionissa ja käytetystä kielestä riippumatta, jotta niitä ei käytettäisi tuotteissa, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisesti. Suojaa olisi sovellettava myös

---

31 Komission direktiivi 2006/125/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2006, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista (EUVL L 339, 6.12.2006, s. 16).

32 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

kyseisten ilmausten johdoksiin ja lyhenteisiin riippumatta siitä, käytetäänkö niitä yksin vai yhdistelmänä.

(54) Euroopan unionin luomutunnus olisi tehtävä pakolliseksi kaikille unionissa tuotetuille luonnonmukaisille elintarvikkeille, jotka on pakattu valmiiksi, jotta järjestelmä olisi kuluttajien kannalta selkeä kaikkialla unionin markkinoilla. Kyseistä tunnusta pitäisi olla mahdollista käyttää vapaaehtoisesti myös muissa kuin valmiiksi pakatuissa unionissa tuotetuissa luonnonmukaisissa tuotteissa ja kaikissa kolmansista maista tuoduissa luonnonmukaisissa tuotteissa. Euroopan unionin luonnonmukaista tuotantoa koskevan tunnuksen malli olisi vahvistettava tässä asetuksessa.

(55) On kuitenkin aiheellista rajoittaa kyseisen tunnuksen käyttö tuotteisiin, jotka sisältävät ainoastaan tai lähes ainoastaan luonnonmukaisia ainesosia, jotta kuluttajille ei annettaisi harhaanjohtavaa kuvaa koko tuotteen luonnonmukaisuudesta. Sitä ei sen vuoksi saisi käyttää siirtymävaiheessa olevissa tuotteissa eikä jalostetuissa tuotteissa, joiden maatalousperäisistä ainesosista luonnonmukaisia on alle 95 prosenttia.

(56) Jotta kuluttajille ei aiheutuisi sekaannusta sen suhteen, onko tuote peräisin unionista vai sen ulkopuolelta, kuluttajille olisi Euroopan unionin luomutunnusta käytettäessä ilmoitettava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu. Tässä yhteydessä luonnonmukaisesta vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden merkinnöissä olisi voitava viitata vesiviljelyyn eikä maatalouteen.

(57) Jotta järjestelmä olisi selkeä kuluttajien kannalta ja kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavien osalta: tässä asetuksessa vahvistetun luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen luettelon muuttaminen, rehuun ja rehun ainesosiin sovellettavien erityisten merkintöjä ja koostumusta koskevien vaatimusten vahvistaminen, tässä asetuksessa vahvistettujen muiden merkintöjä ja nimitysten kuin Euroopan unionin luomutunnuksen käyttöä koskevien lisäsääntöjen vahvistaminen sekä Euroopan unionin luomutunnuksen ja siihen liittyvien sääntöjen muuttaminen.

(58) Luonnonmukainen tuotanto on uskottavaa vain, jos siihen liittyy tehokkaita tarkistuksia ja tarkastuksia kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa. Luonnonmukaiseen tuotantoon olisi luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevien sääntöjen noudattamisen tarkastamiseksi sovellettava virallista valvontaa ja muita virallisia toimia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o (XXX/XXXX)[33] mukaisesti.

(59) Olisi vahvistettava erityisiä vaatimuksia luonnonmukaiseen tuotantoon nimenomaisesti liittyvien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Olisi erityisesti vahvistettava säännöksiä, jotka koskevat toimijoiden toimintaa koskevia ilmoituksia sekä sertifiointijärjestelmää sellaisten toimijoiden tunnistamiseksi, jotka noudattavat luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevia sääntöjä. Kyseisiä säännöksiä olisi sovellettava myös asianomaisen toimijan

[33] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o XX/XXX, annettu [...], virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä, kasvien lisäysaineistoa ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 1829/2003, (EY) N:o 1831/2003, (EY) N:o 1/2005, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 834/2007, (EY) N:o 1099/2009, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012 ja (EU) N:o [….]/2013 [Office of Publications, please insert number of Regulation laying down provisions for the management of expenditure relating to the food chain, animal health and animal welfare, and relating to plant health and plant reproductive material] ja direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY, 2008/120/EY ja 2009/128/EY muuttamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L ...).

alihankkijoihin. Sertifiointijärjestelmän avoimuus olisi varmistettava siten, että jäsenvaltioiden edellytetään julkaisevan toiminnastaan ilmoittaneiden toimijoiden luettelo sekä maksut, joita voidaan periä luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamisen tarkastamisen yhteydessä.

(60) Yksittäisille pienviljelijöille unionissa koituu luomusertifioinnista varsin paljon tarkastuskustannuksia ja hallinnollista taakkaa. Olisi sallittava ryhmäsertifiointijärjestelmä tarkastus- ja sertifiointikustannusten sekä niihin liittyvän hallinnollisen taakan alentamiseksi, paikallisten verkostojen vahvistamiseksi, markkinamahdollisuuksien parantamiseksi ja yhtäläisten toimintamahdollisuuksien varmistamiseksi suhteessa kolmansien maiden toimijoihin. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön ja määriteltävä 'toimijaryhmän' käsite.

(61) Luonnonmukaisen tuotannon ja merkintäjärjestelmän tehokkuuden, toimivuuden ja avoimuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavien osalta: toimijoiden tai toimijaryhmien kirjanpitovaatimusten noudattaminen, toimijaluettelon julkaisuvaatimukset sekä vaatimukset ja menettelyt, joita sovelletaan luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamisen tarkastamisen yhteydessä perittävien maksujen julkaisemiseen, sekä toimivaltaisten viranomaisten kyseisten maksujen osalta suorittamaan valvontaan, perusteet niiden tuoteryhmien määrittelemiseksi, joiden osalta toimijoilla olisi oltava oikeus vain yhteen asianomaisen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen antamaan luomusertifikaattiin.

(62) Toimijaryhmän tehokkaan ja toimivan sertifioinnin varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavien osalta: toimijaryhmän yksittäisten jäsenten vastuut, toimijaryhmän kokoonpano ja koko, toimijaryhmän tuottamien tuotteiden luokat, ryhmään kuulumisen edellytykset sekä ryhmän sisäisen valvonnan järjestelmän perustaminen ja toiminta, mukaan lukien tehtävien tarkastusten laajuus, sisältö ja suoritustiheys.

(63) Luonnonmukaisten tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisista järjestelyistä saatujen kokemusten perusteella kyseisiä järjestelyjä on tarpeen tarkistaa, koska kuluttajat odottavat luonnonmukaisten tuontituotteiden olevan yhtä vaativien sääntöjen mukaisia kuin unionin säännöt ovat ja koska unionin luonnonmukaisille tuotteille olisi paremmin varmistettava pääsy kansainvälisille markkinoille. Lisäksi on tarpeen selventää luonnonmukaisten tuotteiden vientiin sovellettavia sääntöjä, erityisesti säätämällä vientitodistuksesta ja vahvistamalla säännökset, joita sovelletaan vientiin kolmansiin maihin, jotka on hyväksytty vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla.

(64) Säännöksiä olisi lujitettava entisestään, kun unioniin tuodaan unionin tuotanto- ja merkintäsääntöjen mukaisia tuotteita, joiden osalta toimijoihin on kohdistettu sellaisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten valvontaa, jotka komissio on tunnustanut toimivaltaisiksi tekemään tarkastuksia ja sertifiointeja luonnonmukaisen tuotannon alalla kolmansissa maissa. Jotta voidaan varmistaa yhtäläiset toimintaedellytykset komission suorittamalle tarkastuslaitosten valvonnalle, olisi erityisesti vahvistettava vaatimukset akkreditointielimille, jotka akkreditoivat tarkastuslaitoksia säännösten mukaisten luonnonmukaisten tuotteiden unioniin tuontia varten. Lisäksi on tarpeen säätää, että komissio voi ottaa suoraan yhteyttä kolmansien maiden akkreditointielimiin ja toimivaltaisiin viranomaisiin tehostaakseen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten valvontaa.

(65) Mahdollisuus päästä unionin markkinoille olisi säilytettävä, kun kyseessä ovat sellaiset luonnonmukaiset tuotteet, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien unionin sääntöjen mukaisia mutta jotka tulevat kolmannesta maasta, jonka luonnonmukaisen tuotannon järjestelmä ja valvontajärjestelmä on tunnustettu unionin järjestelmiä vastaaviksi. Asetuksessa (EY) N:o 834/2008 säädetty kolmansien maiden vastaavuus olisi tunnustettava vain unionin ja asianomaisen kolmannen maan välillä tehtävällä kansainvälisellä sopimuksella, jossa haetaan myös unionille vastavuoroista vastaavuuden tunnustamista.

(66) Kolmansien maiden, jotka on tunnustettu vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla, olisi edelleen oltava tunnustettuja tämän asetuksen nojalla sen rajoitetun ajan, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, että siirtymä kansainväliseen sopimukseen perustuvan vastaavuuden tunnustamista koskevaan järjestelmään on joustava, jos asianomaiset kolmannet maat edelleen takaavat, että niiden luonnonmukainen tuotanto ja valvontasäännöt vastaavat voimassaolevia asiaankuuluvia unionin sääntöjä, ja ne täyttävät kaikki vaatimukset, jotka liittyvät komission niiden tunnustukseen kohdistamaan valvontaan. Kyseisen valvonnan olisi perustuttava erityisesti kolmansien maiden komissiolle lähettämiin vuosikertomuksiin.

(67) Kokemukset, jotka on saatu niiden vastaavat takeet antavien valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten järjestelmistä, jotka on tunnustettu toimivaltaisiksi tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia ja antamaan sertifikaatteja tuotteiden tuontia varten, osoittavat, että kyseisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten soveltamat säännöt voivat poiketa toisistaan ja olla käytännössä vaikeita soveltaa sellaisella tasolla, että niitä voidaan pitää vastaavia unionin sääntöjä vastaavina. Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten lisääntyminen myös haittaa komission suorittamaa valvontaa. Sen vuoksi vastaavuuden tunnustamista koskeva järjestelmä olisi lakkautettava. Valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille olisi kuitenkin annettava riittävästi aikaa valmistautua hankkimaan tunnustus unionin sääntöjen mukaisten tuotteiden tuontia varten.

(68) Kun kyseessä on unioniin missä tahansa tässä asetuksessa säädetyssä tuontijärjestelyssä tuotujen luonnonmukaisten tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina, edellytyksenä olisi oltava, että käytettävissä on tarvittavat tiedot tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi elintarvikeketjussa.

(69) Jotta voitaisiin varmistaa toimijoiden välinen reilu kilpailu, sellaisten tuontituotteiden jäljitettävyys, jotka aiotaan saattaa markkinoille unionissa luonnonmukaisina, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä- ja valvontamenettelyjen avoimuus säännösten mukaisten luonnonmukaisten tuotteiden tuonnissa sekä sellaisista kolmansista maista laaditun luettelon hallinnointi, jotka on hyväksytty vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavien osalta: kolmansien maiden tulliviranomaisille tarkoitetut asiakirjat, erityisesti luonnonmukaisuuden todistava vientitodistus, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, tuontia varten tarvittavat asiakirjat, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, kriteerit valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten tunnustamiselle tai tunnustamisen peruuttamiselle vaatimustenmukaisten luonnonmukaisten tuotteiden tuonnin yhteydessä, mainitun asetuksen nojalla hyväksyttyjen kolmansien maiden lähettämät tiedot, jotka ovat tarpeen komission suorittamaa hyväksynnän valvontaa ja valvonnan toteuttamista varten, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

(70) Olisi annettava säännökset sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisten luonnonmukaisten tuotteiden liikkuvuutta ei voida rajoittaa jäsenvaltiossa, jos tuotteisiin on sovellettu valvontaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa. Sisämarkkinoiden ja jäsenvaltioiden välisen kaupan moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä luonnonmukaisten tuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvistä säännöistä.

(71) Jotta tämän asetuksen täytäntöönpanosta saataisiin luotettavaa tietoa, jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle vuosittain tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi selkeyden ja avoimuuden vuoksi pidettävä ajantasaisia luetteloja toimivaltaisista viranomaisista sekä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista. Jäsenvaltioiden olisi saatettava valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten luettelo julkiseksi, ja komission olisi julkaistava se vuosittain.

(72) On tarpeen vahvistaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että siirtymä tällä asetuksella tehtäviin luonnonmukaisten tuotteiden tuontia unioniin säätelevän sääntelykehyksen muutoksiin olisi joustava. Jotta erityisesti varmistettaisiin joustava siirtyminen vanhasta sääntelykehyksestä uuteen, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä niistä säännöistä, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla alkavia siirtymävaiheita, poiketen yleissäännöstä, jonka mukaan minkään aiemman ajanjakson ei saa katsoa takautuvasti kuuluvan siirtymävaiheeseen.

(73) Olisi vahvistettava valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten vastaavuustarkoituksessa annetun hyväksynnän päättymispäivä ja annettava säännökset, joita sovelletaan hyväksynnän päättymiseen asti. Lisäksi olisi vahvistettava säännökset, jotka koskevat kolmansien maiden vastaavuushakemuksia, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla ja joiden käsittely on kesken tämän asetuksen voimaantullessa.

(74) Jotta voitaisiin varmistaa sellaisista valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista laaditun luettelon hallinta, jotka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla vastaavuustarkoituksessa, sekä helpottaa kolmansien maiden vastaavuushakemusten tarkastelun loppuunsaattamista, kun tällaisten hakemusten käsittely on kesken tämän asetuksen voimaantulopäivänä, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä seuraavien osalta: kyseisiltä valvontaviranomaisilta ja -elimiltä vaadittavat tiedot, jotka ovat tarpeen komission suorittamaa hyväksynnän valvontaa ja valvonnan toteuttamista varten, sekä menettelysäännöt, jotka ovat tarpeen kolmansien maiden vireillä olevien hakemusten tarkastelua varten.

(75) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta seuraavien osalta: tekniset tiedot sellaisen tietokannan perustamiseksi, jossa luetellaan lajikkeet, joiden luonnonmukaisella tuotantomenetelmällä saatua kasvullista lisäysaineistoa on saatavilla; luvan myöntäminen tai peruuttaminen niiden tuotteiden ja aineiden osalta, joita voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, mukaan lukien luvan myöntämismenettelyt sekä luettelot kyseisistä tuotteista ja aineista sekä tarvittaessa niiden kuvaus, koostumusvaatimus ja käyttöedellytykset; erityiset ja käytännön edellytykset, joita sovelletaan valvontaviranomaisiin tai tarkastuslaitoksiin viittaaviin tunnusnumeroihin liittyvien merkintöjen sekä maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikkaa koskevan merkinnän esittämistapaan, rakenteeseen ja kokoon, tunnusnumeroiden antamiseen valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille sekä mainintaan maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikasta; yksityiskohtaiset tiedot ja ohjeet

niiden ilmoitusten sisällöstä, muodosta ja toimitustavasta, jotka toimijat ja toimijaryhmät tekevät toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille, sekä valvonnasta mahdollisesti perittävien maksujen julkaisutapa; tietojenvaihto toimijaryhmien ja toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten välillä sekä jäsenvaltioiden ja komission välillä; valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten tunnustaminen toimivaltaisiksi tekemään tarkastuksia kolmansissa maissa ja kyseisen tunnustuksen peruuttaminen, luettelon laatiminen kyseisistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista sekä säännöt, joilla varmistetaan toimenpiteiden soveltaminen havaittaessa säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa tuotujen tuotteiden luonnonmukaisuuteen, tai epäiltäessä sitä; luettelon laatiminen asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyistä kolmansista maista ja kyseisen luettelon muuttaminen sekä säännöt, joilla varmistetaan toimenpiteiden soveltaminen havaittaessa säännösten noudattamatta jättäminen tai epäiltäessä sitä kyseisistä maista tuotujen luonnonmukaisten tuotteiden aitouden osalta; järjestelmä, jota käytetään tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja seurantaa varten tarvittavien tietojen toimittamiseen; luettelon laatiminen asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista sekä kyseisen luettelon muuttaminen. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[34] mukaisesti.

(76) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä viipymättä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, jos se on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät suojaamiseen epäreiluilta käytännöiltä tai luonnonmukaisen tuotannon periaatteiden ja sääntöjen vastaisilta käytännöiltä, kuluttajien luottamuksen suojaamiseen tai toimijoiden välisen reilun kilpailun suojaamiseen, jotta voidaan varmistaa sellaisten toimenpiteiden soveltaminen, kun kyseessä on säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa hyväksyttyjen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvonnassa olevien tuotujen tuotteiden luonnonmukaisuuteen, tai epäilys siitä.

(77) Jotta varmistettaisiin joustava siirtymä asetuksessa (EY) N:o 834/2007 vahvistetuista säännöistä, jotka koskevat kasvien lisäysaineiston luonnonmukaista alkuperää ja jalostukseen käyttäviä eläimiä, ja mainitun asetuksen 22 artiklan nojalla hyväksytystä tuotantosääntöihin tehtävästä poikkeuksesta tässä asetuksessa säädettyihin kasvien, kasvituotteiden ja kotieläinten tuotannon uusiin sääntöihin, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä poikkeuksien myöntämisestä silloin kun poikkeukset katsotaan tarpeellisiksi, jotta voidaan varmistaa sellaisen kasvin lisäysaineiston ja sellaisten jalostukseen käytettävien elävien eläinten saatavuus, joita voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa. Koska kyseiset säädökset ovat siirtymäkauden säädöksiä, niitä olisi sovellettava vain tietty ajanjakso.

(78) Komission olisi arvioitava luonnonmukaisten kasvin lisäysaineistojen ja jalostukseen käytettävien eläinten saatavuustilanne ja esitettävä tästä kertomus Euroopan parlamentille ja komissiolle vuonna 2021.

(79) Olisi säädettävä, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettujen, ennen tämän asetuksen soveltamisen alkamista markkinoille saatettujen tuotteiden varastot voidaan käyttää loppuun.

---

[34] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(80) Luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjä koskevan sääntelykehyksen tarkistuksessa havaittiin, että viralliseen valvontaan ja muihin virallisiin toimiin, jotka toteutetaan asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) mukaisesti, liittyvät erityistarpeet edellyttävät säännöksiä säännösten noudattamatta jättämistapausten käsittelyn parantamiseksi. Lisäksi asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) säännöksiä, jotka liittyvät toimivaltaisten viranomaisten tehtäviin ja vastuisiin, toimeksiannon saaneiden elinten hyväksyntään ja valvontaan, viralliseen sertifiointiin, raportointivelvollisuuksiin ja hallinnolliseen apuun, olisi mukautettava luonnonmukaisen tuotannon alan erityistarpeisiin. Sen vuoksi asetusta (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) olisi muutettava.

(81) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti niitä tavoitteita, jotka liittyvät reiluun kilpailuun ja luonnonmukaisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan sekä kuluttajien kyseisten tuotteiden ja Euroopan unionin luomutunnuksen osalta kokeman luottamuksen varmistamiseen, ja koska luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä on tarpeen yhdenmukaistaa, ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(82) On asianmukaista vahvistaa tämän asetuksen soveltamiselle sellainen alkamispäivä, joka antaa toimijoille mahdollisuuden mukautua uusiin vaatimuksiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Aihe, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan luonnonmukaisen tuotannon periaatteet sekä säännöt, jotka koskevat luonnonmukaista tuotantoa ja siihen viittaavien ilmaisujen käyttöä merkinnöissä ja mainonnassa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus' liitteessä I lueteltuihin maataloustuotteisiin ja eräisiin muihin tämän asetuksen liitteessä lueteltuihin tuotteisiin siltä osin kuin kyseiset maataloustuotteet ja kyseiset muut tuotteet on tarkoitus tuottaa, jalostaa, jaella, saattaa markkinoille, tuoda tai viedä luonnonmukaisina.

   Luonnonvaraisten eläinten metsästyksestä ja kalastuksesta saatavia tuotteita ei katsota luonnonmukaisiksi tuotteiksi.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimijoihin, jotka osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden johonkin tuotanto-, valmistus- tai jakelunvaiheeseen.

Tätä asetusta ei sovelleta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011[35] 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määriteltyjen suurtalouksien suorittamiin suurtaloustoimintoihin.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa suurtaloustoiminnoista peräisin olevien tuotteiden merkintöihin ja valvontaan kansallisia sääntöjä tai jos sellaisia ei ole, yksityisiä standardeja.

3. Tätä asetusta olisi sovellettava rajoittamatta siihen liittyvän, muun muassa elintarvikeketjun turvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden ja kasvien lisäysaineiston alalla annetun unionin lainsäädännön soveltamista, sekä erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XX/XXX[36] (kasvien lisäysaineisto) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XX/XXXX[37] (kasvintuhoojien vastaiset suojatoimenpiteet) soveltamista.

4. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta muiden sellaisten unionin erityisten säännösten soveltamista, jotka liittyvät tuotteiden markkinoille saattamiseen ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013[38] ja asetuksen (EU) N:o 1169/2011 soveltamista.

5. Komissiolle siirretään uusia tuotantomenetelmiä tai -materiaaleja tai kansainvälisiä sitoumuksia koskevien tietojen huomioon ottamiseksi valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I olevaa tuoteluetteloa. Kyseiseen luetteloon voidaan lisätä ainoastaan tuotteita, jotka liittyvät läheisesti maataloustuotteisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’luonnonmukaisella tuotannolla’ tämän asetuksen mukaisten tuotantomenetelmien käyttöä kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa;

2) ’luonnonmukaisella’ luonnonmukaisesta tuotannosta saatua tai siihen liittyvää;

3) 'maatalousperäisellä raaka-aineella' maataloustuotetta, jota ei ole säilötty eikä jalostettu millään tavalla;

4) 'ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä' toimenpiteitä, jotka toteutetaan maaperän laadun varmistamiseksi, tuholaisten ja rikkakasvien torjumiseksi sekä sellaisten tuotteiden

---

35 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

36 [full title] (EUVL L,…).

37 [full title] (EUVL L,…).

38 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/922, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

tai aineiden aiheuttaman saastumisen estämiseksi, jotka eivät ole sallittuja tämän asetuksen nojalla;

5) ’siirtymisellä’ siirtymistä muusta kuin luonnonmukaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tietyn ajan kuluessa;

6) 'toimijalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, jonka vastuulla on varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan kaikissa kyseisen toimijan valvontaan kuuluvissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa;

7) 'toimijaryhmällä' ryhmää, jossa jokainen toimija on viljelijä, jolla on tila, jolla on enintään 5 hehtaaria käytössä olevaa maatalousmaata, ja joka voi elintarvikkeiden tai rehun tuotannon lisäksi toimia elintarvikkeiden tai rehun jalostuksessa;

8) 'viljelijällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen lainsäädännön mukaisesti, joka harjoittaa maataloustoimintaa;

9) 'maatalousmaalla' asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyä maatalousmaata;

10) ’kasveilla’ asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 5 kohdassa määriteltyjä kasveja;

11) ’kasvintuotannolla’ kasvinviljelytuotteiden tuotantoa, johon kuuluu myös luonnonvaraisten kasvituotteiden keruu kaupallisiin tarkoituksiin;

12) ’kasvituotteilla’ asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 6 kohdassa määriteltyjä kasvituotteita;

13) 'tuholaisella’ asetuksen (EU) N:o XX/XXXX (kasvintuhoojien vastaiset suojatoimenpiteet) 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyä tuholaista;

14) ’kasvinsuojeluaineilla’ asetuksen (EY) N:o 1107/2009 2 artiklassa tarkoitettuja tuotteita;

15) ’kotieläintuotannolla’ kotieläinten tai kesytettyjen maaeläinten, myös hyönteisten, tuotantoa;

16) 'katoksella’ eläinsuojan ulkopuolella ulkoilmassa sijaitsevaa ylimääräistä, eristämätöntä katollista osaa, jonka pisimällä sivulla on yleensä lanka- tai verkkoaita ja jossa on luonnonvaloa tai keinovaloa sekä kuivikkeita;

17) 'vesiviljelyllä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013[39] 4 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määriteltyä vesiviljelyä;

18) 'eläinlääkinnällisellä hoidolla' kaikenlaista parantavaa tai ehkäisevää hoitoa jonkin tietyn taudin esiintymistä vastaan;

19) 'eläinlääkkeillä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY[40] 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä eläinlääkkeitä;

---

[39] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

[40] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

20) 'valmistuksella' luonnonmukaisten tuotteiden säilömistä tai jalostusta, teurastus ja kotieläintuotteiden paloittelu mukaan luettuna, sekä pakkaamista, merkitsemistä tai luonnonmukaista tuotantotapaa osoittavien merkintöjen muuttamista;

21) 'elintarvikkeella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002[41] 2 artiklassa määriteltyä elintarviketta;

22) ’rehulla’ asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 kohdassa määriteltyä rehua;

23) ’rehuaineella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009[42] 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa määriteltyä rehuainetta;

24) 'siirtymävaiheen rehulla' siirtymäkauden aikana tuotettua rehua, lukuun ottamatta siirtymävaiheen alkua seuraavien 12 kuukauden aikana kerättyä rehua;

25) 'markkinoille saattamisella' asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 8 kohdassa määriteltyä markkinoille saattamista,

26) ’jäljitettävyydellä’ asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 15 kohdassa määriteltyä jäljitettävyyttä;

27) ’tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheilla’ kaikkia vaiheita luonnonmukaisen tuotteen alkutuotannosta sen varastointiin, jalostukseen, kuljetukseen, myyntiin tai toimitukseen lopulliselle kuluttajalle, ja soveltuvilta osin sen merkintä-, mainonta-, tuonti-, vienti- ja alihankintatoimiin;

28) 'hätätilanteilla' tilanteita, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 2 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määritellyistä epäsuotuisista sääoloista, j alakohdassa määritellystä ympäristövahingosta, k alakohdassa määritellystä luonnonkatastrofista tai l alakohdassa määritellystä muusta katastrofista;

29) 'ainesosalla' asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyä ainesosaa;

30) 'merkinnällä' asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan j alakohdassa määriteltyä merkintää;

31) ’mainonnalla’ yleisölle muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä osoitettua luonnonmukaisten tuotteiden esittelyä, jolla pyritään vaikuttamaan tai joka todennäköisesti vaikuttaa asenteisiin, uskomuksiin ja käyttäytymiseen tai jolla pyritään muokkaamaan tai joka todennäköisesti muokkaa niitä tarkoituksin edistää suoraan tai välillisesti luonnonmukaisten tuotteiden myyntiä;

32) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ asetuksen (EU) N:o XXX/XXXX [*virallista valvontaa koskeva asetus*] 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia;

---

41 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

42 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

33) ’valvontaviranomaisella’ asetuksen (EU) N:o XXX/XXXX [*virallista valvontaa koskeva asetus*] 2 artiklan 39 alakohdassa määriteltyä luonnonmukaisten tuotteiden ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöjen valvontaviranomaista;

34) ’tarkastuslaitoksella’ asetuksen (EU) N:o XXX/XXXX [virallista valvontaa koskeva asetus] 2 artiklan 38 alakohdassa määriteltyä toimeksiannon saanutta elintä sekä elintä, jonka komissio tai komission hyväksymä kolmas maa on hyväksynyt tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia luonnonmukaisten tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin osalta;

35) ’säännösten noudattamatta jättämisellä’ tämän asetuksen noudattamatta jättämistä;

36) 'muuntogeenisellä organismilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY[43] 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä geneettisesti muunnettua organismia, jota ei saada kyseisen direktiivin liitteessä I B luetelluilla geneettisillä muuntamistekniikoilla, jäljempänä 'muuntogeeninen organismi';

37) ’muuntogeenisistä organismeista tuotetulla’ kokonaan tai osittain muuntogeenisistä organismeista johdettua tuotetta, joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä;

38) ’muuntogeenisten organismien tuottamalla’ tuotetta, joka on johdettu käyttämällä tuotantoprosessin viimeisenä elävänä organismina muuntogeenistä organismia, mutta joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä tai ole niistä tuotettu;

39) ’elintarvikelisäaineella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2003 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä elintarvikelisäainetta [44];

40) ’rehun lisäaineella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003[45] 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä rehun lisäainetta;

41) 'vastaavuudella' samojen tavoitteiden saavuttamista ja samojen periaatteiden noudattamista soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso; 'valmistuksen apuaineilla' asetuksen (EY) N:o 1333/2008 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määriteltyjä valmistuksen apuaineita;

42) ’elintarvike-entsyymillä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston (EY) N:o 1332/2008[46] 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä elintarvike-entsyymiä;

43) 'ionisoivalla säteilyllä' neuvoston direktiivin 96/29/Euratom[47] 1 artiklassa määriteltyä ionisoivaa säteilyä.

---

43 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

44 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

45 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

46 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1332/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvike-entsyymeistä sekä neuvoston direktiivin 83/417/ETY, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999, direktiivin 2000/13/EY, neuvoston direktiivin 2001/112/EY ja asetuksen (EY) N:o 258/97 muuttamisesta (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7).

47 Neuvoston direktiivi 96/29/Euratom, annettu 13 päivänä toukokuuta 1996, perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta (EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1).

II luku

Luonnonmukaisen tuotannon periaatteet

4 artikla

Yleiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto on kestävä maatalouden hallintojärjestelmä, joka perustuu seuraaviin periaatteisiin:

a) luonnon järjestelmien ja kiertokulun huomioon ottaminen sekä maaperän, veden, ilman ja luonnon monimuotoisuuden tilan ylläpitäminen ja vahvistaminen, kasvien ja eläinten terveyden sekä näiden välisen tasapainon ylläpitäminen ja vahvistaminen;

b) luonnon runsaan monimuotoisuuden edistäminen;

c) energian ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän, orgaanisen aineksen ja ilman vastuullinen käyttö;

d) eläinten hyvinvointia koskevien tiukkojen vaatimusten noudattaminen ja erityisesti eläinten lajikohtaisten käyttäytymistarpeiden täyttäminen;

e) sellaisiin ekologisiin järjestelmiin perustuvien soveltuvien biologisten prosessien suunnittelu ja hallinnointi, joissa käytetään järjestelmän sisäisiä luonnonvaroja, soveltaen menetelmiä, joissa

   i) käytetään eläviä organismeja ja mekaanisia tuotantomenetelmiä;

   ii) harjoitetaan maaperään liittyvää kasvinviljelyä ja kotieläintuotantoa tai vesiviljelyä, jossa noudatetaan kalavarojen kestävän hyödyntämisen periaatetta;

   iii) suljetaan pois muuntogeenisten organismien ja niistä tuotettujen tai niiden tuottamien tuotteiden käyttö eläinlääkkeitä lukuun ottamatta;

   iv) perustana on tapauksen mukaan ennaltaehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen;

f) ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen. Jos ulkopuolisia tuotantopanoksia tarvitaan tai jos e alakohdassa tarkoitettuja soveltuvia hallinnointikäytäntöjä ja -menetelmiä ei ole, ne on rajoitettava

   i) luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin oleviin tuotantopanoksiin;

   ii) luonnonaineksiin tai luonnollisesti johdettuihin aineksiin;

   iii) heikosti liukeneviin kivennäislannoitteisiin;

g) tuotantoprosessin tarvittava mukauttaminen tämän asetuksen puitteissa ottamalla huomioon terveydellinen tilanne sekä alueelliset erot ekologisessa tasapainossa, ilmasto-oloissa ja paikallisissa olosuhteissa, kehitysvaiheet sekä erityiset kotieläintuotannon käytännöt.

5 artikla

Maataloustoimintaan ja vesiviljelyyn sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto perustuu maataloustoiminnan ja vesiviljelyn osalta erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

a) maaperän elämän ja maaperän luonnollisen viljavuuden, maaperän vakauden, maaperän vedensitomiskyvyn ja maaperän monimuotoisuuden ylläpitäminen ja parantaminen estämällä ja torjumalla maaperän orgaanisen aineksen häviämistä, maaperän tiivistymistä ja eroosiota sekä kasvien ravitseminen pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta;

b) uusiutumattomien luonnonvarojen ja maatilojen ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen mahdollisimman vähäiseksi;

c) kasvi- ja eläinperäisten jätteiden ja sivutuotteiden kierrättäminen tuotantopanoksina kasvi- ja kotieläintuotannossa;

d) kasvien terveyden ylläpito ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä, erityisesti tuhoeläimiä ja tauteja vastaan vastustuskykyisten sopivien lajien, lajikkeiden tai epäyhtenäisten aineistojen valinnalla, sopivalla viljelykierrolla, mekaanisilla ja fysikaalisilla menetelmillä sekä tuholaisten luonnollisten vihollisten suojelulla;

e) rotujen valinta ottamalla huomioon eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille; alueeseen mukautetun ja maaperään liittyvän kotieläintuotannon harjoittaminen; sellaisten kotieläintuotannon käytäntöjen soveltaminen, jotka parantavat eläinten immuunijärjestelmää ja luonnollista taudinvastustuskykyä ja joita ovat erityisesti säännöllinen liikunta ja pääsy ulkojaloittelualueille ja tarvittaessa laidunmaalle;

f) sellaisen eläinten hyvinvoinnin korkean vaatimustason noudattaminen, joka vastaa lajikohtaisia tarpeita;

g) kotieläinten ruokkiminen luonnonmukaisella rehulla, joka koostuu luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista;

h) geenitekniikan, eläinten kloonauksen, keinotekoisesti aikaan saadun polyploidian ja ionisoivan säteilyn pois sulkeminen pois luonnonmukaisen elintarviketuotannon koko ketjusta;

i) vesiympäristön pysyvä terveys ja ympäröivän vesi- ja maaekosysteemin laatu;

j) vesieliöiden ruokkiminen asetuksessa (EY) N:o 1380/2013 määritellystä kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä peräisin olevalla rehulla tai luonnonmukaisesti tuotetuista, luonnonmukainen vesiviljely mukaan lukien, maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista koostuvalla luonnonmukaisella rehulla.

6 artikla

Luonnonmukaisten elintarvikkeiden ja rehujen jalostukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen tuotanto perustuu erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

a) luonnonmukaisten elintarvikkeiden tuotanto luonnonmukaisista maatalousperäisistä ainesosista;

b) luonnonmukaisen rehun tuotanto luonnonmukaisista rehuaineista;

c) elintarvikkeiden lisäaineiden, muiden kuin luonnonmukaisten ainesosien, joilla on pääasiassa teknologisia ja aistinvaraisia käyttötarkoituksia, sekä mikroravintoaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän ja vain teknisesti välttämättömiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;

d) rehun lisäaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän ja vain teknisesti tai kotieläinjalostuksen kannalta välttämättömiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;

e) sellaisten aineiden ja valmistusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;

f) elintarvikkeiden tai rehun huolellinen jalostaminen, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä.

III luku

Tuotantosäännöt

7 artikla

Yleiset tuotantosäännöt

1. Toimijoiden on noudatettava seuraavia yleisiä tuotantosääntöjä:

   a) koko maatilaa tai vesiviljelytoimintaa on hoidettava luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti;

   b) luonnonmukaisessa maataloudessa ja vesiviljelyssä voi käyttää vain 19 artiklan mukaisesti sallittuja tuotteita ja aineita, edellyttäen että asianomainen tuote tai aine on sallittu asianomaisten jäsenvaltioiden maataloudessa asiaankuuluvien unionin säännösten tai unionin lainsäädäntöön perustuvien kansallisten säännösten mukaisesti, jollei liitteessä II olevan IV osan 2.2 ja 1.3 kohdassa toisin säädetä;

   c) ionisoivan säteilyn käyttö luonnonmukaisten elintarvikkeiden tai rehujen taikka luonnonmukaisissa elintarvikkeissa tai rehuissa käytettyjen raaka-aineiden käsittelyssä on kiellettyä;

   d) mikroyrityksiä lukuun ottamatta toimijoiden, jotka ovat muita kuin viljelijöitä tai merilevää tai vesiviljelyeläimiä tuottavia toimijoita, on otettava käyttöön ympäristöjärjestelmä ympäristötehokkuutensa parantamiseksi.

2. Yleisten tuotantosääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä kriteereistä, jotka 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun ympäristöjärjestelmän on täytettävä. Kyseisissä kriteereissä on otettava huomioon pienten ja keskisuurten yritysten erityispiirteet.

8 artikla

Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

1. Viljelijöiden ja merilevää tai vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden on noudatettava siirtymävaihetta. Niiden on sovellettava koko siirtymävaiheen ajan tässä asetuksessa säädettyjä luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä ja erityisesti liitteessä II esitettyjä erityisiä siirtymäsääntöjä.

2. Siirtymävaihe voi alkaa aikaisintaan silloin kun viljelijä tai merilevää tai vesiviljeltyjä eläimiä tuottava toimija on ilmoittanut toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen mukaisesti.

2 a. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jos maa on ollut kesannolla ennen 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta vähintään siirtymävaiheelta edellytetyn ajanjakson ja kaikki muut tarvittavat vaatimukset täyttyvät, kyseisen kesannon osalta ei vaadita siirtymävaihetta.

3. Minkään aiemman ajanjakson ei saa katsoa takautuvasti kuuluvan siirtymävaiheeseen.

4. Siirtymävaiheen aikana tuotettuja tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina.

5. Poiketen siitä, mitä 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, tila voidaan siirtymävaiheen aikana jakaa täysin erillisiin yksiköihin, joita kaikkia ei hoideta luonnonmukaista tuotantoa koskevien vaatimusten mukaisesti. Kotieläinten osalta siirtymävaiheen aikana luonnonmukaisessa tuotannossa on käytettävä eri lajeja. Vesiviljelyssä voidaan käyttää samaa lajia, jos tuotantolaitokset on asianmukaisesti erotettu toisistaan. Kasvien osalta siirtymävaiheen aikana luonnonmukaisessa tuotannossa on käytettävä eri lajikkeita, jotka voidaan helposti erottaa toisistaan.

6. Luonnonmukaisen tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tässä artiklassa vahvistettuja sääntöjä tai täydennetään ja muutetaan liitteessä II esitettyjä sääntöjä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen osalta.

9 artikla

Muuntogeenisten organismien käytön kieltäminen

1. Muuntogeenisiä organismeja ja tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, ei saa käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa elintarvikkeissa eikä rehussa eikä elintarvikkeina, rehuna, valmistuksen apuaineina, kasvinsuojeluaineina, lannoitteina, maanparannusaineina, kasvien lisäysaineistona, mikro-organismeina eikä eläiminä.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi silloin kun kyseessä ovat muuntogeeniset organismit tai tuotteet, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, toimija voi elintarvikkeiden ja rehun osalta luottaa tuotteen merkintöihin tai mihin tahansa muuhun mukana seuraavaan asiakirjaan, joka on siihen kiinnitetty tai oheistettu direktiivin 2001/18/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003[48] tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003[49] mukaisesti.

3. Toimija voi olettaa, ettei hankittujen elintarvikkeiden tai rehun valmistuksessa ole käytetty muuntogeenisiä organismeja eikä tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, jos tällaisissa tuotteissa ei ole 2 kohdassa tarkoitettujen asetusten mukaista merkintää tai mukana seuraavaa asiakirjaa, paitsi jos toimija on saanut muuten tietoonsa, etteivät kyseisten tuotteiden merkinnät ole kyseisten asetusten mukaisia.

---

[48] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1).

[49] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1830/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

10 artikla

Kasvintuotantoa koskevat säännöt

1. Kasveja tai kasvituotteita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa I osassa esitettyjä erityisiä tuotantosääntöjä

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että käyttöön otetaan asetuksen (EU) N:o XX/XXX (kasvien lisäysaineistoa koskeva lainsäädäntö) mukaisesti tietokanta, jossa luetellaan lajikkeet ja epäyhtenäinen aineisto, joiden osalta on kyseisen jäsenvaltion alueella saatavilla luonnonmukaisella tuotantomenetelmällä saatua kasvien lisäysaineistoa.

3. Luonnonmukaisen kasvintuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään erityisiä kasvien tuotantosääntöjä seuraavien osalta:

    a) viljelykäytännöt;

    b) maan hoito ja lannoittaminen;

    c) kasvien terveys sekä tuholaisten ja rikkakasvien torjunta;

    d) sienten tuotannon ja muiden erityisten kasvien ja kasvintuotantojärjestelmien hallinta;

    e) kasvien lisäysaineiston alkuperä;

    f) luonnonvaraisten kasvien kerääminen.

4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan säännöt 2 kohdassa säädetyn tietokannan perustamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Kotieläintuotantoa koskevat säännöt

1. Kotieläintuotantoa harjoittavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa II osassa esitettyjä erityisiä tuotantosääntöjä.

2. Luonnonmukaisen kotieläintuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään erityisiä kotieläinten tuotantosääntöjä seuraavien osalta:

    a) eläinten alkuperä;

    b) eläinsuojat, mukaan lukien sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alat ja eläinten enimmäismäärät hehtaaria kohden;

    c) kotieläintuotannon käytännöt;

    d) jalostus;

    e) rehu ja ruokinta;

    f) tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito.

12 artikla

Merilevää ja vesiviljelyeläimiä koskevat tuotantosäännöt

1. Merilevää ja vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa III osassa esitettyjä erityisiä tuotantosääntöjä.

2. Luonnonmukaisen merilevän tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään erityisiä merilevän tuotantosääntöjä seuraavien osalta:

    a) viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma;

    b) luonnonvaraisten merilevien sadonkorjuu;

    c) merilevien viljely;

    d) kiinnittymisenestotoimenpiteet ja tuotantovälineiden ja -laitteiden puhdistus.

3. Luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään erityisiä vesiviljelyeläinten tuotantosääntöjä seuraavien osalta:

    a) viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma;

    b) vesiviljelyeläinten alkuperä;

    c) vesiviljelyeläintuotannon käytännöt, mukaan lukien vesiviljelyrakennelmat, tuotantojärjestelmät, eläinten enimmäistiheys sekä tapauksen mukaan eläinten vähimmäistiheys;

    d) jalostus;

    e) vesiviljelyeläinten hoito;

    f) rehu ja ruokinta;

    g) tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito.

13 artikla

Jalostettujen elintarvikkeiden ja rehun tuotantosäännöt

1. Jalostettuja elintarvikkeita ja rehua tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa IV osassa esitettyjä erityisiä tuotantosääntöjä.

2. Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden ja rehun tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään erityisiä jalostettujen elintarvikkeiden ja rehun tuotantosääntöjä seuraavien osalta:

    a) noudatettavat menettelyt;

    b) toteutettavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet;

c) jalostettujen elintarvikkeiden ja rehujen koostumus, mukaan lukien tuotteet ja aineet, joita on sallittu käyttää jalostetuissa elintarvikkeissa ja rehuissa;

d) puhdistustoimenpiteet;

e) jalostettujen tuotteiden saattaminen markkinoille, merkinnät ja tunnisteet mukaan lukien;

f) luonnonmukaisten tuotteiden, maatalousperäisten ainesosien ja rehuaineiden pitäminen erillään muista kuin luonnonmukaisista tuotteista, maatalousperäisistä ainesosista ja rehuaineista;

g) luettelo muista kuin maatalousperäisistä aineosista, joita voidaan poikkeuksellisesti käyttää luonnonmukaisten jalostettujen tuotteiden tuotannossa;

h) 21 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdassa tarkoitettu maatalousperäisten ainesosien prosenttiosuuden laskenta;

i) elintarvikkeiden tai rehujen jalostuksessa käytettävät tekniikat.

14 artikla

Viinin tuotantosäännöt

1. Viinialan tuotteita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa V osassa esitettyjä erityisiä tuotantosääntöjä.

2. Luonnonmukaisen viinin tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään erityisiä viinin tuotantosääntöjä viininvalmistusmenetelmien ja rajoitusten osalta.

15 artikla

Elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotantosäännöt

1. Elintarvikkeena tai rehuna käytettävää hiivaa tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa VI osassa esitettyjä erityisiä tuotantosääntöjä.

2. Luonnonmukaisen hiivan tuotannon laadun ja jäljitettävyyden, tämän asetuksen noudattamisen ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan ja täydennetään erityisiä hiivan tuotantosääntöjä jalostuksen ja käytettävien alustojen osalta.

16 artikla

Muita tuotteita koskevat tuotantosäännöt

Jotta otettaisiin huomioon tuleva tarve vahvistaa erityisiä tuotantosääntöjä muille kuin 10–15 artiklassa tarkoitetuille tuotteille ja jotta voitaisiin varmistaa asianomaisten muiden tuotteiden tuotannon laatu ja jäljitettävyys, tämän asetuksen noudattaminen ja tekniseen kehitykseen

mukautuminen, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään liitettä II kyseisiä tuotteita koskevien erityisten tuotantosääntöjen osalta.

17 artikla

Poikkeuksellisten tuotantosääntöjen hyväksyminen

Jotta luonnonmukainen tuotanto voisi jatkua tai alkaa uudelleen hätätilanteiden jälkeen ja jollei II luvussa säädetyistä periaatteista muuta johdu, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan hätätilanteiden määrittelyperusteet ja vahvistetaan erityissääntöjä, jotka koskevat tällaisten tilanteiden hoitamista sekä tarvittavia seuranta- ja raportointivaatimuksia.

18 artikla

Kerääminen, pakkaaminen, kuljettaminen ja varastointi

1. Luonnonmukaiset tuotteet on kerättävä, pakattava, kuljetettava ja varastoitava liitteessä III esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Tuotannon luonnonmukaisuuden varmistamiseksi ja tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tai täydennetään liitteessä III esitettyjä sääntöjä.

19 artikla

Luonnonmukaisessa tuotannossa käytettävien tuotteiden ja aineiden salliminen

1. Komissio voi sallia eräiden tuotteiden ja aineiden käytön luonnonmukaisessa tuotannossa ja sisällyttää ne rajoitettuihin luetteloihin seuraavia tarkoituksia varten:

    a) kasvinsuojeluaineina;

    b) lannoitteina, maanparannusaineina ja ravinteina;

    c) rehuaineina;

    d) rehun lisäaineina ja valmistuksen apuaineina;

    e) eläintuotannossa käytettävien lampien, verkkokassien, keinoaltaiden, uoma-altaiden, rakennusten ja laitteiden puhdistus- ja desinfiointiaineina;

    f) kasvintuotannossa käytettävien rakennusten ja laitteiden, maatilan varastotilat mukaan luettuina, puhdistus- ja desinfiointiaineina.

    Komissio voi erityisesti sallia eräiden tuotteiden ja aineiden käytön luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa ja sisällyttää ne rajoitettuihin luetteloihin seuraavia tarkoituksia varten:

    a) rehun lisäaineina, elintarvike-entsyymeinä ja valmistuksen apuaineina;

    b) hiivan ja hiivatuotteiden tuotannossa käytettävinä valmistuksen apuaineina.

2. Kun kyseessä on 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen luonnonmukaisessa tuotannossa, sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja seuraavia kriteereitä, jotka arvioidaan kokonaisuutena:

a) tuotteiden tai aineiden käyttö on välttämätöntä tuotannon jatkumisen kannalta ja olennaista aiotun käyttötarkoituksen kannalta;

b) kaikki tuotteet ja aineet ovat kasvi-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

c) edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta sovelletaan seuraavia kriteereitä:

i) tuotteiden tai aineiden käyttö on erityisen tärkeää sellaisen tuholaisen torjumiseksi, jota varten ei ole saatavissa muita biologisia, fysikaalisia tai jalostuksellisia vaihtoehtoja tai viljelykäytäntöjä tai muita tehokkaita hoitokäytäntöjä;

ii) jos tuotteet eivät ole kasvi-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä eivätkä luonnollisessa muodossaan, ne voidaan sallia vain, jos niiden käyttöolosuhteet ovat sellaiset, että ne eivät joudu suoraan yhteyteen syötävien kasvinosien kanssa;

d) kun kyseessä ovat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet, niiden käyttö on olennaista maaperän saattamiseksi viljavaksi tai sen viljavuuden säilyttämiseksi tai viljelykasvien erityisten ravintotarpeiden täyttämiseksi tai erityisiin maanparannukseen liittyviin tarkoituksiin;

e) edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta sovelletaan seuraavia kriteereitä:

i) tuotteet ovat välttämättömiä eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja elinvoimaisuuden säilyttämiseksi, ja ne ovat osa asianomaisen lajin fysiologiset ja käyttäytymistarpeet täyttävää sopivaa ravintoa tai välttämättömiä rehun tuottamiseksi tai säilyttämiseksi, sillä ilman tällaisia aineita rehua ei olisi mahdollista tuottaa tai säilyttää;

ii) kivennäisperäisen rehun sekä hivenaineiden, vitamiinien ja provitamiinien on oltava luonnollista alkuperää, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla.

Kun kyseessä on 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja seuraavia kriteereitä, jotka arvioidaan kokonaisuutena:

a) tämän artiklan mukaisesti sallittuja vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

b) ilman näiden tuotteiden ja aineiden käyttöä olisi mahdotonta tuottaa tai säilyttää elintarviketta tai täyttää unionin lainsäädännön perusteella säädettyjä tiettyjä ravitsemuksellisia vaatimuksia;

c) niitä tavataan luonnossa ja ne ovat saaneet läpikäydä vain mekaanisia, fysikaalisia tai biologisia prosesseja taikka entsymaattisia tai

mikrobikäsittelyjä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole markkinoilla saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina.

Kemiallisesti syntetisoitujen tuotteiden tai aineiden käytön salliminen on rajoitettava tiukasti tapauksiin, joissa 4 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen ulkopuolisten tuotantopanosten käytöllä olisi kohtuuttomia ympäristövaikutuksia.

3. Laadun, jäljitettävyyden ja tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä tekniseen kehitykseen mukautumisen varmistamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 36 artiklan mukaisesti säädöksiä, joilla vahvistetaan luvan myöntämistä tai peruuttamista koskevia lisäkriteereitä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden osalta, joita käytetään luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä muita tällaisten sallittujen tuotteiden ja aineiden käyttövaatimuksia ja -edellytyksiä.

4. Jos jäsenvaltio katsoo, että tuote tai aine olisi lisättävä 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai poistettava siitä tai että tuotantosäännöissä mainittuja käyttöä koskevia määräyksiä olisi muutettava, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että komissiolle ja jäsenvaltioille lähetetään virallisesti asiakirjat, joissa sisällyttämisen, poistamisen tai muuttamisen syyt perustellaan.

Jäsenvaltion on julkaistava muutos- ja poistamispyynnöt.

5. Komission antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla myönnetään lupa tai peruutetaan lupa niiden tuotteiden ja aineiden osalta, joita voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa yleensä ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, mukaan lukien luvan myöntämismenettelyt sekä kyseisten tuotteiden ja aineiden luettelo ja tapauksen mukaan kuvaus, koostumusvaatimus ja käyttöedellytykset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

20 artikla

Ei-sallittujen tuotteiden tai aineiden esiintyminen

1. Jos tuotteissa esiintyy tuotteita tai aineita, joita ei ole sallittu 19 artiklan mukaisesti, yli niiden rajojen, jotka vahvistetaan ottaen erityisesti huomioon direktiivi 2006/125/EY, tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina.

2. Luonnonmukaisen tuotannon ja merkintäjärjestelmän tehokkuuden, toimivuuden ja avoimuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityisistä kriteereistä ja edellytyksistä 1 kohdassa tarkoitettujen rajojen soveltamiseksi sekä kyseisten rajojen vahvistamisesta ja mukauttamisesta teknisen kehityksen perusteella.

3. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 211 artiklan 1 kohdassa säädetään ja edellyttäen, että komissio on antanut luvan soveltamatta tämän asetuksen 37 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettu menettelyä, jäsenvaltio voi myöntää kansallisia tukia viljelijöille korvauksena tappioista, jotka ovat aiheutuneet näiden maataloustuotteiden saastuttua ei-sallituista tuotteista tai aineista, mikä on estänyt kyseisten tuotteiden kaupan pitämisen, edellyttäen että viljelijät ovat toteuttaneet kaikki tarvittavat toimenpiteet saastumisriskin estämiseksi. Jäsenvaltiot voivat myös

käyttää yhteisen maatalouspolitiikan välineitä tällaisten tappioiden korvaamiseksi kokonaan tai osittain.

IV luku

Merkinnät

21 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käyttö

1. Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmaisuja, jos merkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmaisuilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai rehuaineet on tuotettu tässä asetuksessa annettujen sääntöjen mukaisesti. Erityisesti liitteessä lueteltuja ilmaisuja sekä niiden johdoksia tai lyhenteitä, kuten ”bio” tai ”eko”, saa käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla yhteisössä ja millä tahansa yhteisön kielellä sellaisen tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa, joka täyttää tässä asetuksessa säädetyt tai tämän asetuksen nojalla asetetut vaatimukset.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmaisuja ei saa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta käyttää missään osassa unionia millään liitteessä IV luetellulla kielellä sellaista tuotetta koskeviin merkintöihin, mainontaan tai kaupallisiin asiakirjoihin, joka ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

   Merkinnöissä ja mainonnassa ei myöskään saa käyttää ilmauksia, tavaramerkeissä käytetyt ilmaukset mukaan luettuina, eikä harjoittaa käytäntöjä, jotka voivat johtaa kuluttajaa tai käyttäjää harhaan antamalla ymmärtää, että tuote tai sen ainesosat vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

3. Jalostettujen elintarvikkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia voidaan käyttää:

   a) myyntinimityksessä edellyttäen, että:

      i) jalostettu elintarvike on liitteessä II olevassa IV osassa esitettyjen tuotantosääntöjen mukainen;

      ii) vähintään 95 prosenttia sen maatalousperäisten ainesosien painosta on luonnonmukaisesti tuotettua;

   b) ainoastaan ainesosaluettelossa, jos maatalousperäisistä aineosista on luonnonmukaisia alle 95 prosenttia ja jos kyseiset ainesosat ovat tässä asetuksessa säädettyjen tuotantosääntöjen mukaisia.

   Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa ainesosaluettelossa on mainittava, mitkä ainesosat ovat luonnonmukaisia. Viittauksia luonnonmukaiseen tuotantoon saa esittää vain luonnonmukaisten ainesosien yhteydessä. Ainesosaluettelossa on ilmoitettava luonnonmukaisten ainesosien kokonaisprosenttiosuus maatalousperäisten ainesosien kokonaismäärästä.

   Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmaisujen ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun prosenttiosuutta koskevan maininnan on oltava väriltään, kooltaan ja kirjasintyypiltään samanlainen kuin muut ainesosaluettelon maininnat.

4. Jotta järjestelmä olisi selkeä kuluttajien kannalta ja kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

joilla muutetaan liitteessä IV esitettyä ilmaisuluetteloa jäsenvaltioiden kielellisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja vahvistetaan rehuun ja rehun ainesosiin sovellettavia erityisiä merkintä- ja koostumusvaatimuksia.

22 artikla

Pakolliset maininnat

1. Käytettäessä 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmaisuja

   a) merkinnöissä on oltava myös sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen;

   b) asetuksen (EY) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen valmiiksi pakattujen elintarvikkeiden pakkauksessa on oltava myös 23 artiklassa tarkoitettu Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus.

2. Jos käytetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, sen kanssa samassa kentässä on mainittava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu, jossakin seuraavista muodoista tapauksen mukaan:

   a) "EU:n maataloudesta", jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu unionissa;

   b) ”muusta kuin EU:n maataloudesta”, jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kolmansissa maissa;

   c) "EU:n ja muusta kuin EU:n maataloudesta", jos osa maatalousperäisistä raaka-aineista on tuotettu unionissa ja osa kolmannessa maassa.

   Sanan "maatalous" voi korvata tapauksen mukaan sanalla "vesiviljely".

   Maininta ”EU:n” tai ”muun kuin EU:n” voidaan korvata tai sitä voidaan täydentää maan nimellä, jos kaikki tuotteeseen sisältyvät maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kyseisessä maassa.

   Maininnan ”EU:n” tai ”muun kuin EU:n” osalta määrältään vähäiset ainesosat voidaan jättää ottamatta huomioon edellyttäen, että näiden huomioon ottamatta jätettävien ainesosien kokonaismäärä maatalousperäisten raaka-aineiden kokonaismäärästä on enintään viisi prosenttia.

   Maininta ”EU:n” tai ”muun kuin EU:n” ei saa olla väriltään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään huomiota herättävämpi kuin tuotteen myyntinimitys.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava helposti ymmärrettävissä, ja ne on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla.

4. Jotta järjestelmä olisi selkeä kuluttajien kannalta ja kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat merkintöjä sekä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa sekä 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ilmaisujen käyttöä.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka liittyvät seuraaviin:

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa sekä 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mainintojen esittämistapaa, rakennetta ja kokoa koskevat erityiset ja käytännön edellytykset;

b) tunnusnumeroiden jakaminen valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille;

c) maininta tuotteen maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikasta tämän artiklan 2 kohdan ja 232 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

23 artikla

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus

1. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

2. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus on asetuksen (EU) N:o XXX/XXXX [virallista valvontaa koskeva asetus] 85 ja 90 artiklan mukainen virallinen varmennus.

3. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö kolmansista maista tuoduissa tuotteissa on vapaaehtoista. Lisäksi jos kyseinen tunnus esiintyy merkinnöissä, niihin on lisättävä myös 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maininta.

4. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen on oltava liitteessä V esitetyn mallin ja kyseisessä liitteessä esitettyjen sääntöjen mukainen.

5. Kansallisia ja yksityisiä tunnuksia saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

6. Jotta järjestelmä olisi selkeä kuluttajien kannalta ja kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan Euroopan unionin luonnonmukaista tuotantoa koskevaa tunnusta ja siihen liittyviä sääntöjä, jotka esitetään liitteessä V.

V luku

Luomusertifiointi

24 artikla

Luomusertifiointijärjestelmä

1. Luonnonmukaisia tuotteita tuottavien, jalostavien tai varastoivien toimijoiden tai toimijaryhmien, jotka tuovat tällaisia tuotteita kolmansista maista tai vievät tällaisia tuotteita kolmanteen maahan tai saattavat tällaisia tuotteita markkinoille, on ennen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tai ennen siirtymistä ilmoitettava toiminnastaan sen jäsenvaltion / niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jossa/joissa toiminta tapahtuu.

2. Jos toimija tai toimijaryhmä antaa jonkin toimintansa kolmannen osapuolen tehtäväksi sekä toimijan ja toimijaryhmän että alihankkijana toimivan kolmannen osapuolen on täytettävä 1 kohdan edellytykset.

3. Toimijoiden ja toimijaryhmien on pidettävä tämän asetuksen mukaisesti kirjaa toteuttamistaan toiminnoista.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä yllä ajantasaista luetteloa 1 kohdan mukaisesti toiminnastaan ilmoittaneiden toimijoiden ja toimijaryhmien nimistä ja osoitteista ja julkaistava kyseinen luettelo sekä tiedot näiden 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista luomusertifikaateista. Toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY[50] säädettyjä henkilötietojen suojaa koskevia vaatimuksia.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdolliset maksut, joita toimivaltaiset viranomaiset, valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset perivät asetuksen (EU) N:o XX/XXXX (virallista valvontaa koskeva asetus) 76 artiklan mukaisesti, julkaistaan.

6. Luonnonmukaisen tuotannon ja merkintäjärjestelmän tehokkuuden, toimivuuden ja avoimuuden varmistamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 36 artiklan mukaisesti säädöksiä seuraavien osalta: kirjanpitovaatimukset, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon julkaisuvaatimukset, sekä vaatimukset ja menettelyt, joita sovelletaan tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen maksujen julkaisemiseen ja toimivaltaisten viranomaisten kyseisten maksujen osalta suorittamaan valvontaan.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista tiedoista ja ohjeista, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten sisältöä, muotoa ja toimitustapaa sekä 5 kohdassa tarkoitettujen maksujen julkaisutapaa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

[50] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

25 artikla

Luomusertifikaatti

1. Toimijoilla ja toimijaryhmillä, jotka ovat ilmoittaneet toiminnastaan 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja ovat tämän asetuksen mukaisia, on oikeus luomusertifikaattiin. Luomusertifikaatista, joka myönnetään mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, on käytävä ilmi ainakin toimijan tai toimijaryhmän tunnistetiedot, sertifikaatin kattamien tuotteiden laji tai kirjo sekä sertifikaatin voimassaoloaika.
2. Luomusertifikaatti on asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) 85 ja 86 artiklassa tarkoitettu virallinen sertifiointi.
3. Toimijat ja toimintaryhmät eivät voi saada luomusertifikaattia samaa tuoteryhmää varten eri valvontaviranomaisilta tai tarkastuslaitoksilta silloinkaan kun kyseiset toimijat ja toimijaryhmät toteuttavat eri tuotanto-, valmistus- ja jakeluvaiheita.
4. Toimijaryhmän jäsenet eivät voi saada yksittäistä luomusertifikaattia jollekin ryhmän sertifikaatin kattamalle toiminnalle.
5. Toimijoiden on järjestelmällisesti tarkistettava toimittajinaan toimivien toimijoiden luomusertifikaatit.
6. Luonnonmukaisen tuotannon ja merkintäjärjestelmän tehokkuuden, toimivuuden ja avoimuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 3 kohdassa tarkoitettujen tuoteryhmien määrittelyperusteista.

26 artikla

Toimijaryhmä

1. Jokaisen toimijaryhmän on otettava käyttöön sisäisen valvonnan järjestelmä. Järjestelmässä on oltava dokumentoitu valvontatoimien ja -menetelmien kokonaisuus, jonka mukaisesti yksilöity henkilö tai elin on vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki ryhmän jäsenet noudattavat tätä asetusta.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun sisäisen valvonnan järjestelmän käyttöönotossa tai toiminnassa on puutteita, jotka liittyvät erityisesti siihen, ettei toimijaryhmän yksittäisten jäsenten säännösten noudattamatta jättämistä, joka vaikuttaa tuotteiden luonnonmukaisuuteen, havaita tai käsitellä, koko ryhmän luomusertifiointi saatetaan peruuttaa.
3. Toimijaryhmän sertifioinnin tehokkaan ja vaikuttavan toimivuuden varmistamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta: toimijaryhmän yksittäisten jäsenten vastuut, toimijaryhmän kokoonpano ja koko, toimijaryhmän tuottamien tuotteiden luokat, ryhmään kuulumisen edellytykset sekä ryhmän sisäisen valvonnan järjestelmän käyttöönotto ja toiminta, mukaan lukien tarkastusten laajuus, sisältö ja suoritustiheys.
4. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat tietojenvaihtoa toimijaryhmän ja toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten välillä sekä jäsenvaltioiden ja komission välillä. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset annetaan 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI luku

Kauppa kolmansien maiden kanssa

27 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden vienti

1. Jos tuote on tämän asetuksen mukainen, se voidaan viedä unionista luonnonmukaisena ja siinä voi olla Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus.

   Jos kyseessä on kuitenkin tuote, joka aiotaan viedä luonnonmukaisena 31 artiklan mukaisesti hyväksyttyyn kolmanteen maahan, se voidaan viedä kyseiseen kolmanteen maahan, jos se täyttää kaikki kyseisen kolmannen maan vaatimukset, jotka liittyvät tuotteiden saattamiseen kyseisen kolmannen maan markkinoille luonnonmukaisina.

2. Jotta kolmansiin maihin viennissä ei luotaisi toimijoille eriarvoisia edellytyksiä, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä erityissäännöistä, joita sovelletaan luonnonmukaisten tuotteiden viennissä 31 artiklan mukaisesti tunnustettuun kolmanteen maahan.

3. Toimijoiden reilun kilpailun varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä kolmansien maiden tulliviranomaisille tarkoitetuista asiakirjoista ja erityisesti mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa annetusta luonnonmukaisuuden todistavasta vientitodistuksesta, joka antaa takeet siitä, että viedyt luonnonmukaiset tuotteet ovat tämän asetuksen mukaisia.

28 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden tuonti

1. Kolmannesta maasta voidaan tuoda tuote saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) tuote on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luonnonmukainen tuote;

   b) tuote:

      i) on II, III ja IV luvun mukainen ja kaikkiin toimijoihin, mukaan lukien viejät asianomaisessa kolmannessa maassa, on sovellettu 29 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvontaa; tai

      ii) tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty

         – 30 artiklan mukaisesti; tai

         – 31 artiklan mukaisesti;

   c) kolmansien maiden toimijat voivat antaa milloin tahansa tuojille tai kansallisille viranomaisille tiedot, joiden avulla viimeisimmän toimen toteuttanut toimija voidaan tunnistaa luonnonmukaisen tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi.

2. Jotta voidaan varmistaa sellaisten tuontituotteiden jäljitettävyys, jotka on tarkoitus saattaa unionissa markkinoille luonnonmukaisina, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tuontia varten tarvittavia asiakirjoja, jotka annetaan mahdollisuuksien mukana sähköisessä muodossa.

3. Luonnonmukaisten tuotteiden tuontiin unioniin sovellettavien edellytysten ja toimenpiteiden noudattaminen on varmistettava rajatarkastusasemalla asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) 45 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseisen asetuksen 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut fyysiset tarkastukset on tehtävä niin usein kuin se on tarpeen tämän asetuksen noudattamatta jättämiseen liittyvän riskin mukaan.

29 artikla

Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla myönnetään tai peruutetaan hyväksyntä sellaisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten osalta, jotka ovat 7 kohdan mukaisesti annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen edellytysten mukaisia ja toimivaltaisia tekemään tarkastuksia kolmansissa maissa, ja joilla laaditaan luettelo kyseisistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Tarkastuslaitokset on akkreditoitava yhdenmukaistetun standardin "Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille" mukaisesti; standardin viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin voi antaa ainoastaan

   a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008[51] mukainen kansallinen akkreditointielin unionissa; tai

   b) sellainen akkreditointielin unionin ulkopuolella, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin tuotesertifiointia koskevan monenvälisen tunnustamissopimuksen.

4. Tutkiessaan hyväksymishakemusta komissio pyytää valvontaviranomaiselta tai tarkastuslaitokselta kaikki tarvittavat tiedot.

   Hyväksyttyjen tarkastuslaitosten tai valvontaviranomaisten on toimitettava akkreditointielimen antama sertifikaatti tai toimivaltaisen viranomaisen antama arviointikertomus sekä tapauksen mukaan raportit toimintaansa koskevista säännöllisesti paikalla suoritetuista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista.

5. Komissio varmistaa hyväksyttyjen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten asianmukaisen valvonnan 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella ja tarkastelemalla niiden hyväksyntää uudelleen säännöllisin väliajoin. Komissio voi pyytää akkreditointielimiltä tai tapauksen mukaan toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja valvontaa varten.

---

[51] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

6. Valvonnan luonne määritellään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen riski.

7. Hyväksyntä- ja valvontamenettelyjen avoimuuden varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten tunnustamiseen tai tunnustamisen peruuttamiseen sovellettavia kriteereitä sekä komission suorittaman valvonnan toteuttamista, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

8. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä sellaisten toimenpiteiden soveltamisen varmistamiseksi, jotka liittyvät säännösten noudattamatta jättämiseen, joka vaikuttaa tässä artiklassa säädetyn hyväksynnän nojalla tuotujen tuotteiden luonnonmukaisuuteen, tai epäiltäessä tällaisia tapauksia. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi tuotteiden luonnonmukaisuuden tarkastaminen ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja tapauksen mukaan tällaisten tuotteiden saattamista unionin markkinoille luonnonmukaisina koskevan luvan keskeyttäminen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Komissio hyväksyy 37 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen tekemiseksi, jos se on tarpeen perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät suojaamiseen epäreiluilta käytännöiltä tai luonnonmukaisen tuotannon periaatteiden ja sääntöjen vastaisilta käytännöiltä, kuluttajien luottamuksen suojaamiseen tai toimijoiden välisen reilun kilpailun suojaamiseen.

30 artikla

Vastaavuus kauppasopimuksen nojalla

Edellä 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jolla unioni on kauppasopimuksen nojalla tunnustanut olevan tuotantojärjestelmä, joka saavuttaa samat tavoitteet ja noudattaa samoja periaatteita kuin unionilla soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso.

31 artikla

Vastaavuus asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla

1. Edellä 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jonka unioni on hyväksynyt vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla, mukaan lukien 40 artiklassa säädetyn siirtymätoimenpiteen nojalla hyväksytyt maat.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kolmansien maiden hyväksynnän voimassaolo päättyy [viisi vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä].

2. Komissio varmistaa hyväksyttyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan jäsenvaltioiden avustuksella tarkistamalla säännöllisesti näiden hyväksynnät niiden

vuosiraporttien perusteella, jotka 1 kohdassa tarkoitetut kolmannet maat lähettävät komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta ja jotka koskevat niiden vahvistamien valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa. Valvonnan luonne määritellään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen riski.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kolmansissa maissa tarkastuksia tekevät tarkastuslaitokset on akkreditoitava yhdenmukaistetun standardin "Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille" mukaisesti; standardin viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos kansallinen akkreditointielin unionissa ei myönnä akkreditointia asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti, sellaisen voi myöntää ainoastaan sellainen akkreditointielin unionin ulkopuolella, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin tuotesertifiointia koskevan monenvälisen tunnustamissopimuksen.

4. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista ja voi muuttaa kyseistä luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden luettelon hallinnoimisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä kyseisiltä kolmansilta mailta vaadittavista tiedoista, jotka ovat tarpeen komission niiden hyväksyntään soveltamaa valvontaa, sekä komission suorittamasta valvonnasta, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä sellaisten toimenpiteiden soveltamisen varmistamiseksi, jotka liittyvät säännösten noudattamatta jättämiseen, joka vaikuttaa tässä artiklassa tarkoitetuista kolmansista maista tuotujen tuotteiden luonnonmukaisuuteen, tai epäiltäessä tällaisia tapauksia. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi tuotteiden luonnonmukaisuuden tarkistaminen ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja tapauksen mukaan tällaisten tuotteiden saattamista unionin markkinoille luonnonmukaisina koskevan luvan keskeyttäminen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII luku

Yleiset säännökset

1 JAKSO

LUONNONMUKAISESTI TUOTETTUJEN TUOTTEIDEN VAPAA LIIKKUVUUS

32 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden kaupan pitämisen estämisen ja rajoittamisen kieltäminen

1. Toimivaltaiset viranomaiset, valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset eivät saa tuotantotapaan, merkintöihin tai tuotantotavan esittämiseen liittyvistä syistä estää tai rajoittaa jonkin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan toisen toimivaltaisen viranomaisen, valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tarkastamien luonnonmukaisten tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset. Erityisesti ei saa suorittaa muuta virallista valvontaa ja muita virallisia toimia kuin asetuksessa (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) säädetyt, eikä virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista saa periä muita maksuja kuin kyseisen asetuksen 76 artiklassa säädetyt maksut.
2. Sisämarkkinoiden ja jäsenvaltioiden välisen kaupan moitteettoman toiminnan varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä luonnonmukaisten tuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi liittyvistä säännöistä.

2 JAKSO

TIEDOKSIANNOT JA KERTOMUKSET

33 artikla

Luonnonmukaisen tuotannon alaan ja kauppaan liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on vuosittain toimitettava komissiolle tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja seuraamiseksi tarvittavat tiedot.
2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa käytettävästä järjestelmästä, toimitettavien tietoja yksityiskohdista ja tietojen toimittamisen määräpäivästä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

34 artikla

Toimivaltaisiin viranomaisiin, valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä ajantasaista luetteloa, jossa on

a) toimivaltaisten viranomaisten nimet ja yhteystiedot;

b) valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten nimet, yhteystiedot ja tunnusnumerot.

Jäsenvaltioiden on julkaistava ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu luettelo.

2. Komissio julkaisee vuosittain internetissä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten luettelon.

35 artikla

Kertomus

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kasvien luonnonmukaisen lisäysaineiston ja jalostukseen tarkoitettujen luonnonmukaisten eläinten saatavuudesta.

VIII luku

Menettely-, siirtymä- ja loppusäännökset

1 JAKSO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

36 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa [....] tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

3. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Edellä olevan […] artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

37 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa luonnonmukaisen tuotannon komitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

2 JAKSO

KUMOAMINEN SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

38 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 834/2007.

Asetusta (EY) N:o 834/2007 sovelletaan kuitenkin edelleen kolmansien maiden vireillä olevien hakemusten tarkastelun loppuunsaattamiseksi, kuten tämän asetuksen 42 artiklassa säädetään.

39 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymiseen liittyvät siirtymätoimenpiteet

Jotta varmistettaisiin joustava siirtymä vanhasta sääntelykehyksestä uuteen, siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat siirtymävaiheeseen liittyvää poikkeusta 8 artiklan 3 kohdasta sellaisten viljelijöiden osalta, jotka ovat aloittaneet siirtymisen ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

40 artikla

Kasvien alkuperäisen lisäysaineiston, jalostukseen tarkoitettujen eläinten ja vesiviljelyeläinten nuorien kantojen alkuperään liittyvät siirtymätoimenpiteet

Jotta varmistettaisiin joustava siirtymä asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetyistä kasvien lisäysaineiston luonnonmukaista alkuperää koskevista säännöistä, kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetyistä jalostukseen tarkoitettuja eläimiä koskevista säännöistä, kyseisen asetuksen 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetyistä vesiviljelyeläinten nuoria kantoja koskevista säännöistä ja komission asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan mukaisesti hyväksymästä poikkeuksesta tämän asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa säädettyihin uusiin kasveja, kasvituotteita, kotieläimiä, merilevää ja vesiviljelyeläimiä koskeviin tuotantosääntöihin, komissiolle siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä poikkeuksien myöntämisestä silloin kun ne katsotaan tarpeellisiksi saatavuuden varmistamiseksi sellaisten kasvin lisäysaineiston, jalostukseen käytettävien elävien eläinten ja vesiviljelyeläinten nuorten kantojen osalta, joita voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa. Tämän artiklan nojalla annettujen delegoitujen säädösten soveltaminen päättyy 31 päivänä joulukuuta 2021.

41 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttyihin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla myönnetty valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä lakkaa olemasta voimassa viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2018].

2. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä luettelon asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista ja voi muuttaa kyseistä luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten luettelon hallinnoimisen varmistamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisiltä valvontaviranomaisilta ja -elimiltä vaadittavia tietoja, jotka ovat tarpeen komission niiden hyväksyntään

soveltamaa valvontaa sekä komission suorittaman valvonnan toteuttamista varten, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

42 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla jätettyjen kolmansien maiden hakemuksiin liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Komissio saattaa loppuun kolmansien maiden asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla jättämien, tämän asetuksen voimaantulopäivänä vireillä olevien hakemusten tarkastelun. Tällaisten hakemusten tarkasteluun sovelletaan asetusta (EY) N:o 834/2007.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten tarkastelun loppuunsaattamisen helpottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 36 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä menettelysäännöistä, jotka ovat tarpeen tarkastelua varten, mukaan lukien kolmansilta mailta vaaditut tiedot.

43 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettujen luonnonmukaisten tuotteiden varastoihin liittyvät siirtymätoimenpiteet

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettuja luonnonmukaisia tuotteita, jotka on saatettu markkinoille ennen 1 päivää heinäkuuta 2017, saa pitää kaupan kyseisen päivämäärä jälkeen, kunnes varastot loppuvat.

44 artikla

Asetuksen (EU) N:o […]*[virallisesta valvonnasta]* ***muuttaminen***

Muutetaan asetus (EU) N:o XXX/XXXX (virallista valvontaa koskeva asetus) seuraavasti:

1. Korvataan 2 artiklan 38 ja 39 kohta seuraavasti:

"38. ’toimeksiannon saaneella elimellä’ kolmatta osapuolta, jolle toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet erityisiä viralliseen valvontaan kuuluvia tehtäviä tai muita virallisia toimia;

39. ’luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkintöjen valvontaviranomaisella’ jäsenvaltion julkista hallinto-organisaatiota, jolle toimivaltaiset viranomaiset ovat kokonaan tai osittain siirtäneet itselleen kuuluvan toimivallan 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitetun unionin lainsäädännön soveltamisen osalta, mukaan luettuna tarpeen mukaan jonkin kolmannen maan tai jossakin kolmannessa maassa toimiva vastaava viranomainen;".

2. Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamisen todentamisesta, voivat siirtää erityisiä viralliseen valvontaan liittyviä tehtäviä yhdelle tai useammalle luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkintöjen

valvontaviranomaiselle. Tällaisissa tapauksissa niiden on annettava kullekin niistä tunnusnumero.";

b) korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) edellä 3 kohdassa tarkoitetut luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkintöjen valvontaviranomaiset;".

3. Korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

Luonnonmukaisesti tuotettuja tuotteita sekä suojattuja alkuperänimityksiä, suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ja aitoja perinteisiä tuotteita koskevaa toimivaltaisten viranomaisten virallista valvontaa ja toimintaa koskevat erityiset säännöt

1. Toimivaltaisten viranomaisten on 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen osalta toimittava seuraavasti:

a) kun kyseessä on säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa tuotteiden luonnonmukaisuuteen missä tahansa tuotanto-, valmistus-, jakelu- tai vientivaiheessa erityisesti kiellettyjen tai ei-sallittujen aineiden tai tekniikoiden käytön tai muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden kanssa sekoittumisen vuoksi, niiden on varmistettava, ettei missään asianomaisen erän tai tuotantosarjan merkinnöissä ja mainonnassa viitata luonnonmukaiseen tuotantoon;

b) kun kyseessä on toistuva tai jatkuva säännösten noudattamatta jättäminen, niiden on varmistettava, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o [luomutuotanto]* 3 artiklan 6 ja 7 kohdassa määriteltyyn asianomaiseen toimijaan tai toimijaryhmään sovelletaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi kieltoa pitää kaupan tuotteita, joissa viitataan luonnonmukaiseen tuotantoon, ja että näiden luomusertifikaatti tapauksen mukaan keskeytetään tai peruutetaan.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 139 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä säännöistä, jotka koskevat virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien suorittamista 1 artiklan 2 kohdan j ja k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamisen todentamiseksi sekä tällaisen virallisen valvonnan ja muiden virallisten toimien seurauksena toteutettavaa toimivaltaisten viranomaisten toimintaa.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetaan 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen osalta säännöt

a) toimivaltaisten viranomaisten erityisistä vastuualueista ja tehtävistä 4, 8 ja 9 artiklassa, 10 artiklan 1 kohdassa, 11–13 artiklassa, 34 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 36 artiklassa säädettyjen vastuualueiden ja tehtävien lisäksi, toimeksiannon saaneiden elinten hyväksynnän ja valvonnan ollessa kyseessä 25, 26, 28, 29, 30 ja 32 artiklan lisäksi ja virallista sertifiointia koskevien 85–90 artiklan lisäksi;

b) edellä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten lisäksi vaatimuksista, jotka koskevat riskinarviointia sekä virallisen valvonnan ja tarvittaessa näytteenoton tiheyden määrittämistä ottaen huomioon säännösten noudattamatta jättämisen esiintymisriskin;

c) toimijoita koskevan virallisen valvonnan suoritustiheydestä sekä siitä, missä tapauksissa ja millä edellytyksin tietyt tällaiset toimijat on vapautettava tietystä virallisesta valvonnasta;

d) virallisen valvonnan menetelmistä ja tekniikoista 13 artiklassa ja 33 artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen menetelmien ja tekniikoiden lisäksi sekä erityisvaatimuksista sellaisen virallisen valvonnan suorittamiseksi, jolla pyritään varmistamaan luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden jäljitettävyys kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa ja tarjoamaan takeet 1 artiklan 2 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamisesta;

e) jäljempänä 134 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen toimien ja toimenpiteiden lisäksi toimista ja toimenpiteistä epäiltäessä säännösten noudattamatta jättämistä, 135 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen kriteerien lisäksi tulevista kriteereistä, sekä 135 artiklan 2 kohdassa ja tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisänä sovellettavista toimenpiteistä, jos säännöksiä jätetään noudattamatta;

f) edellä 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi vaatimuksista niiden tilojen ja laitteiden osalta, jotka ovat tarpeen virallisen valvonnan toteuttamiseksi, sekä 25, 26, 28 ja 29 artiklassa ja 30–32 artiklassa tarkoitettujen edellytysten ja velvollisuuksien lisänä sovellettavista lisäedellytyksistä ja -velvollisuuksista viralliseen valvontaan kuuluvien tehtävien ja muiden virallisten toimien siirtämiseksi toimeksiannon saaneille elimille;

g) toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista vastaavien toimeksiannon saaneiden elinten 12, 28 ja 31 artiklassa tarkoitettujen raportointivelvollisuuksien lisänä sovellettavista raportointivelvollisuuksista;

h) erityiskriteereistä ja -edellytyksistä, jotka koskevat IV osastossa säädettyjen hallinnollisen avun mekanismien aktivointia ja toimintaa, mukaan lukien toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja toimeksiannon saaneiden elinten välinen tietojenvaihto säännösten noudattamatta jättämisen tapauksista tai sellaisten todennäköisyydestä.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetaan 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen osalta säännöt

a) edellä 11 ja 13 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten, menetelmien ja tekniikoiden lisäksi vaatimuksista, menetelmistä ja tekniikoista sellaisen virallisen valvonnan osalta, jota suoritetaan tuotteiden eritelmiä ja merkintöjä koskevien säännösten noudattamisen todentamiseksi;

b) edellä 13 artiklassa tarkoitettujen menetelmien ja tekniikoiden lisäksi menetelmistä ja tekniikoista sellaisen virallisen valvonnan suorittamiseksi, jolla pyritään varmistamaan 1 artiklan 2 kohdan k alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden jäljitettävyys kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa ja tarjoamaan takeet kyseisten sääntöjen noudattamisesta;

c) jäljempänä 108 artiklassa säädettyjen kriteerien ja sisällön lisäksi erityisistä kriteereistä ja erityisestä sisällöstä 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun monivuotisen kansallisen valvontasuunnitelman olennaisten osien valmistelemiseksi sekä 112 artiklassa tarkoitetun kertomuksen erityisestä lisäsisällöstä;

d) erityiskriteereistä ja -edellytyksistä IV osastossa säädettyjen hallinnollisen avun mekanismien aktivoimiseksi;

e) jäljempänä 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi toteutettavista erityistoimenpiteistä, kun on kyse säännösten noudattamatta jättämisestä ja vakavasta tai toistuvasta säännösten noudattamatta jättämisestä.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä poiketaan tarvittaessa kyseisissä kohdissa tarkoitetuista tämän asetuksen säännöksistä.

* EUVL L …, …, s. …”.

4. Korvataan 128 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissio voi 1 artiklan 2 kohdassa, lukuun ottamatta 1 artiklan 2 kohdan d, e, g, h ja j alakohtaa, tarkoitettujen sääntöjen piiriin kuuluvilla aloilla vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä, että kolmannessa maassa tai sen alueilla sovellettavat toimenpiteet vastaavat mainituissa säännöissä vahvistettuja vaatimuksia, seuraavien perusteella:

a) kyseisen kolmannen maan 124 artiklan 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteellinen tarkastelu;

b) tarvittaessa 119 artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritetun valvonnan tyydyttävä tulos.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

5. Korvataan 141 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea. Tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdan j alakohdan soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden osalta komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o [luomutuotanto] 37 artiklan 1 kohdassa perustettu luonnonmukaisen tuotannon komitea."

45 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2017[52].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
[…]	*[…]*

[52] Vähintään 6 kuukautta voimaantulosta.

Säädökseen liittyvä rahoitusselvitys

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

1.4. Tavoite/tavoitteet

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

1.7. Hallinnointitapa/hallinnointitavat

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

3.3.2. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

4.3.2. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

5.3.2. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus luonnonmukaisesta tuotannosta, luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XXX/XXX (virallista valvontaa koskeva asetus) muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)[53]

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

☐ Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.[54]

☐ Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

X Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

1.4. Tavoite/tavoitteet

1.4.1. Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee

Ehdotuksessa pyritään siihen, että luonnonmukaista tuotantoa koskevat säännöt tukevat Eurooppa 2020 -strategian mukaisten älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun poliittisten prioriteettien saavuttamista, erityisesti tietoon ja innovointiin perustuvan kilpailukykyisen talouden kehittämistä, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistämistä sekä resurssien tehokkaan käytön ja vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukemista. Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä

Ehdotuksen tarkemmat tavoitteet ovat seuraavat:

- poistetaan esteet unionin luonnonmukaisen tuotannon kehityksen tieltä,

- varmistetaan viljelijöille ja tuottajille reilu kilpailu ja parannetaan sisämarkkinoiden toimintaa,

- säilytetään tai parannetaan kuluttajien luottamusta luonnonmukaisiin tuotteisiin.

Ehdotuksella edistetään yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevien vuosien 2014-2020 yhteisten seuranta- ja arviointisääntöjen[55] mukaisesti seuraavia yleisiä tavoitteita: luonnonvarojen kestävän hoidon varmistaminen ja ilmastotoimet tuottamalla julkishyödykkeitä (lähinnä ympäristöön liittyviä) ja edistämällä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista sekä elinkelpoinen ruoan tuotanto kuluttajien odotuksiin vastaamalla ja parantamalla maatalousalan kilpailukykyä ja lisäämällä maatalousalan osuutta elintarvikeketjussa YMP:n ensimmäisessä pilarissa.

---

53 ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

54 Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 54 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

55 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 110 artikla.

Lisäksi ehdotuksella edistetään yleistä tavoitetta, joka liittyy luonnonvarojen kestävän hoidon varmistamiseen ja ilmastotoimiin ennallistamalla, säilyttämällä ja parantamaan ekosysteemejä (prioriteetti 4) YMP:n toisessa pilarissa.

Ehdotus liittyy sekä YMP:n ensimmäisessä pilarissa tuettaviin toimenpiteisiin (suorat tuet ja markkinat) että YMP:n toisessa pilarissa tuettaviin toimenpiteisiin.

Toiminto toimintoperusteisessa budjetointijärjestelmässä: 05 04 Maaseudun kehittäminen (ja 05 02 Maatalousmarkkinoiden interventiot ja 05 03 Suorat tuet).

1.4.2. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Kuluttajien lisääntyneen luottamuksen ansiosta positiivisten markkinanäkymien odotetaan tukevan luomutuotteiden hintoja ja houkuttelevan alalle uusia toimijoita.

Sääntöihin sovellettavien poikkeusten poistamisen odotetaan edistävän luonnonmukaisten tuotantopanosten, erityisesti siementen, kehittämistä.

Selkeämmät ja yksinkertaisemmat tuotantosäännöt tekevät alasta kiinnostavamman.

Reilu kilpailu lisääntyy erityisesti kun yhdenmukaistaminen etenee, säännöt ovat yksinkertaisemmat ja selkeämmät ja kolmansien maiden tarkastuslaitosten hyväksynnän suhteen siirrytään vastaavuusjärjestelmästä säännösten noudattamista koskevaan järjestelmään.

Kuluttajien luottamusta vahvistetaan yhdenmukaisilla tuotantosäännöillä, joissa otetaan huomioon yhteiskunnan muuttuvat huolenaiheet (eläinten hyvinvointi, jalostajien ja kauppiaiden ympäristönjärjestelmä, eläinten hyvinvointi).

Riskiperusteisen lähestymistavan odotetaan parantavan valvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta ja edistävän luotettavamman tuontijärjestelmän kanssa petosten ehkäisyä.

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen toteuttamista seurataan

Yhteisten seuranta- ja arviointisääntöjen mukaiset tärkeimmät tulosindikaattorit ovat seuraavat:
- luonnonmukaisen alan osuus käytössä olevasta maatalousmaasta,
- luonnonmukaisten kotieläinten osuus kaikista kotieläimistä,

Tärkeimmät tuotosindikaattorit ovat seuraavat:
- luonnonmukainen maa-ala (siirtymävaiheessa oleva ja täysin siirretty),
- sertifioitujen luomutoimijoiden lukumäärä.

Tämän asetuksen yhteydessä seurataan myös seuraavia lisäindikaattoreita:
- kotieläimet (luomueläinten ja eläinperäisten luomutuotteiden lukumäärä),
- kasvintuotanto ja jalostus (toimijoiden lukumäärä ja tuotannon arvo/määrä taloudellista toimintaa kohden),
- käytettyjen ja peruttujen poikkeuksien lukumäärä,
- unionin luomutunnuksen tunnettuus ja luottamus luomutunnukseen (Eurobarometri-kartoitus).

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Lyhyellä tai pitkällä aikavälillä täytettävät vaatimukset

Sääntelykehyksen yleistavoitetta, joka on luonnonmukaisen tuotannon kestävä kehitys, ei ole nykyisellään täysin saavutettu. Tämä johtaa siihen, että unionin viljelijät ja toimijat eivät pysty hyödyntämään kaikkia mahdollisuuksia (luonnonmukainen pinta-ala on 10 viime vuoden aikana unionissa ainoastaan kaksinkertaistunut, vaikka markkinat ovat nelinkertaistuneet), minkä lisäksi luomumarkkinoiden laajentuminen ja luomutuotantoon liittyvät ympäristöhyödyt ovat vaarassa rajoittua.

Pääasialliset syyt ovat seuraavat: luonnonmukaisen tuotannon kehitystä unionissa hidastavat sekä sääntelyyn liittyvät että muunlaiset esteet; kuluttajien luottamus on vaarassa murentua erityisesti luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä vesittävien lukuisten poikkeuksien vuoksi kuten myös sellaisten petostapausten vuoksi, joissa on hyödynnetty valvontajärjestelmän ja tuontijärjestelmän puutteita; unionin ja kolmansien maiden toimijoiden välinen kilpailu on epäreilua; säännösten rakenteeseen ja täytäntöönpanon valvontaan liittyy ongelmia erityisesti sisämarkkinoiden toimintaa ajatellen lainsäädännön puutteiden ja täytäntöönpanossa sovellettavien lähestymistapaerojen vuoksi.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Tällä ehdotuksella päivitetään nykyistä laatujärjestelmää, joka kuuluu yhteisen maatalouspolitiikan puitteisiin.

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotanto ja kauppa sisämarkkinoilla sekä sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen kuuluvat unionin toimivaltaan. Toimivalta jaetaan molempien kysymysten osalta jäsenvaltioiden kanssa.

Unionin laajuinen järjestelmä on 28:aa erillistä järjestelmää tehokkaampi, ja se myös takaa vahvemman ja johdonmukaisemman kauppapolitiikan suhteessa kansainvälisiin kauppakumppaneihin erityisesti sen vuoksi, että unionin neuvotteluvoima on suurempi.

Euroopan unionin luomutunnuksen olisi katettava tuotteet, jotka ovat koko unionissa sovellettavien yhteisten sääntöjen mukaisia.

Yhdenmukaisuutta kaivataan seuraavilla aloilla: sääntöpoikkeukset ja toimet luonnonmukaisen tuotannon aitouden säilyttämiseksi, mukaan lukien yhteinen lähestymistapa havaittaessa luomutuotteissa ei-sallittujen aineiden jäämiä.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Luonnonmukaista maataloutta koskevasta unionin lainsäädännöstä tehtiin ulkopuolinen arviointi vuonna 2013[56]. Siinä analysoitiin erityisesti tuotantosääntöjen sekä luomutuotteiden tarkastuksia, tuontia ja merkintöjä koskevien sääntöjen asianmukaisuutta. Arvioinnissa todettiin, että useimmat luomulainsäädännön säännöistä ovat yleisesti ottaen riittäviä yleisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä myös yksilöitiin eräitä puutteita ja tehtiin parannusehdotuksia. Kyseiset suositukset on otettu asianmukaisesti huomioon tässä ehdotuksessa.

Euroopan tilintarkastustuomioistuin on tarkastanut neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 säädetyn luomutuotteiden tuotantoa, jalostusta, jakelua ja tuontia koskevan

[56] Sanders, J (ed.) 2013: Evaluation of the EU legislation on organic farming, Thünen Institute of Farm Economics http://ec.europa.eu/agriculture/evaluation/market-and-income-reports/organic-farming-2013_en.htm

valvontajärjestelmän tehokkuuden. Tulokset julkaistiin Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 9/2012, ja niissä yksilöitiin eräitä puutteita ja tehtiin parannusehdotuksia, jotka on otettu huomioon tässä ehdotuksessa.

1.5.4. Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut:

Ehdotus on uuden YMP:n mukainen: uuden suoria tukia koskevan asetuksen[57] nojalla luomutiloille voidaan automaattisesti myöntää uutta "vihreää" tukea ja uudessa maaseudun kehittämisasetuksessa[58] säädetään luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavista erityistoimenpiteistä. Ehdotus on myös uuden yhteisen kalastuspolitiikan mukainen.

Ehdotus on myös elintarvikkeita ja rehua koskevasta virallisesta valvonnasta annetun asetusehdotuksen sekä järkevän sääntelyn periaatteiden mukainen.

1.6. Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto

☐ Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kesto on rajattu**.

– ☐ Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.

– ☐ Rahoitusvaikutukset alkavat vuonna VVVV ja päättyvät vuonna VVVV.

X Ehdotuksen/aloitteen mukaisen toiminnan **kestoa ei ole rajattu**.

– Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,

– minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Hallinnointitapa/hallinnointitavat[59]

Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

– **X** yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään

– ☐ toimeenpanovirastoja

X **Hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa

☐ **Välillinen hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty:

– ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille

– ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)

– ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle

– ☐ varainhoitoasetuksen 208 ja 209 artiklassa tarkoitetuille elimille

– ☐ julkisoikeudellisille elimille

– ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, jotka antavat riittävät rahoitustakuut

---

57 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta.

58 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta.

59 Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

– ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja jotka antavat riittävät rahoitustakuut

– ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

– *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, huomautuksille varatussa kohdassa olisi annettava lisätietoja.*

Huomautukset:

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tarvittavat tiedot tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisen seurannasta. Lisäksi jäsenvaltioiden on toimitettava osana virallista valvontaa koskevassa asetuksessa tarkoitettuja monivuotisia kansallisia valvontasuunnitelmiaan ja vuosikertomuksiaan myös vuotuiset tiedot tarkastuksista, jotka on tehty luonnonmukaista tuotantoa koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

Vastaaviksi hyväksyttyjen kolmansien maiden ja niiden tarkastuselinten tai valvontaviranomaisten, joiden katsotaan toimivan luonnonmukaisten tuotteiden tuonnissa unioniin säännösten mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosikertomukset tarvittavine tietoineen tämän asetuksen mukaisten vaatimusten täytäntöönpanosta.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Yleiset riskit, joita on havaittu liittyvän ehdotuksessa oleviin sääntöihin, eivät liity EU:n menoihin vaan ehdotuksen vaikuttavuuteen, sillä kyseeseen tulevat määrät ovat varsin vähäiset:

Yhtenäistetyt tuotantosäännöt, joiden myötä poikkeuksista luovutaan, voivat alkuvaiheessa aiheuttaa joillekin toimijoille ongelmia ja hidastaa luomujärjestelmään liittymistä.

Siirtymävaiheessa, jonka aikana luomutuotteiden unioniin tuonnissa siirrytään vastaavuudesta säännösten noudattamista koskevaan järjestelmään, yhtäläiset toimintaedellytykset eivät ole välttämättä taattuja.

Kun kaikille toimijoille näiden riskiprofiilista huolimatta vuosittain tehtävät fyysiset tarkastukset korvataan täysin riskiperusteisella lähestymistavalla, jotkin sidosryhmät ja/tai jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset tai tarkastuselimet voivat pitää muutosta epätarkoituksenmukaisena.

Riskejä voi liittyä täytäntöönpanon valvonnan puutteisiin erityisesti, koska täytäntöönpano on jäsenvaltiossa ja kolmansissa maissa toimivaltaisten viranomaisten sekä valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitoksen vastuulla ja seurannasta vastaa komissio.

Näiden riskien minimoimiseksi ehdotuksessa on asianmukaisesti otettu huomioon asetuksen (EY) N:o 834/2007 täytäntöönpanosta saadut kokemukset, mukaan lukien tarkastusten tulokset, sidosryhmien panos vaikutusten arvioinnin yhteydessä, ulkopuolisten tutkimusten suositukset ja ulkopuolinen arviointi. Erityistä huomiota on kiinnitetty siihen,

että täytäntöönpano valvonnan mahdollisten puutteiden riski saataisiin minimoitua tekemällä säännöistä selkeämpiä, helpommin hallittavia ja valvottavia.

2.2.2. Tiedot käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä

Komissio toteuttaa tästä ehdotuksesta johtuvat menot suoralla hallinnoinnilla unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (varainhoitoasetus) 32 artiklan esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

Kuten varainhoitoasetuksessa edellytetään, maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääjohtaja on laatinut organisaation rakenteen ja sisäisen valvonnan prosessit, jotka soveltuvat politiikan ja valvonnan tavoitteiden saavuttamiseen komission hyväksymisen sisäisen valvonnan standardien mukaisesti ja ottaen huomioon siihen ympäristöön liittyvät riskit, joissa politiikkaa toteutetaan.

2.2.3. Arvio tarkastusten kustannustehokkuudesta ja odotettavissa olevasta virheriskin tasosta

Ehdotuksesta johtuvat menot eivät johda Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maatalousrahaston) virhetason kasvuun, koska kyseeseen tulevat määrät ovat varsin vähäiset.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut torjunta- ja suojatoimenpiteet

Komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kun tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuja toimia pannaan täytäntöön, unionin taloudelliset edut suojataan soveltamalla ehkäiseviä toimenpiteitä petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa vastaan tehokkailla tarkastuksilla ja, jos säännönvastaisuuksia havaitaan, perimällä virheellisesti maksetut summat takaisin ja tarpeen mukaan soveltamalla tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ja unionin yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen IV osaston mukaisesti. Komissiolla tai sen edustajilla ja tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tarkastaa kaikki unionilta varoja saaneet toimeksisaajat ja alihankkijat joko asiakirjojen perusteella tai paikalla tehtävin tarkastuksin.

OLAF voi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdä niihin talouden toimijoihin kohdistuvia paikalla suoritettavia todentamisia ja tarkastuksia, joille on suoraan tai välillisesti myönnetty asianomaista rahoitusta. Asetuksen täytäntöönpanosta johtuvissa päätöksissä ja sopimuksissa määrätään erikseen komission, OLAF mukaan luettuna, ja tilintarkastustuomioistuimen valtuudesta tehdä tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja todentamisia.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero [...]Otsake.....	JM/EI-JM (60)	EFTA-mailta[61]	Ehdokasmailta[62]	Kolmansilta mailta	Varainhoitoasetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusosuudet
2	05 04 60 02 Operatiivinen tekninen apu	JM	/EI	/EI	EI	EI

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

60 JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

61 EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

62 Ehdokasmaat ja soveltuvin osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

milj. euroa

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	2	Kestävä kasvu: luonnonvarat

Pääosasto: AGRI			**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**YHTEENSÄ**
• Toimintamäärärahat									
05 04 60 02 Operatiivinen tekninen apu *****	Sitoumukset	(1)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**
	Maksut	(2)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat[63]									
		(3)							
AGRI-**pääosaston määrärahat** ** **YHTEENSÄ**	Sitoumukset	=1+1a +3	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**
	Maksut	=2+2a +3	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**

***** Luomutuotteiden tuontia valvotaan nykyisellään TRACES-järjestelmän avulla, joka rahoitetaan osittain tästä kohdasta, eikä tähän toimenpiteeseen liittyvien tarpeiden ennakoida lisääntyvän ehdotuksen myötä. Tuontiin jo nykyisin liittyvän välineen lisäksi asetuksessa säädetään, että kaikella EU:ssa markkinoille saatettavalla luonnonmukaisella tuotannolla on oltava e-sertifikaatti. Tämän vuoksi on tarpeen laajentaa tuonnin e-sertifikaatin soveltamisala kattamaan tuotteet unionin sisällä. TRACES-järjestelmään on kehitettävä tietotekninen väline, jonka kustannukseksi arvioidaan 500 000 euroa. Se on tarpeen, jotta komission ehdotuksen 23 artiklassa esitetyn unionin sisäiseen luomutuotantoon sovellettavan e-sertifikaatin voidaan varmistaa olevan toimintakuntoinen 1. tammikuuta 2016 alkaen. Ylläpitokustannuksiksi arvioidaan 110 000 euroa vuodessa.

* Lisäksi ehdotuksen 10 artiklassa säädetään luonnonmukaisten siementen tietokannan yhdenmukaistamisesta. Unionin arviolta 300 000 euron tekninen apu rahoitetaan erillisen siementietokannan perustamiseksi tästä kohdasta TRACESin ulkopuolella. Ensimmäisen ylläpitovuoden kustannuksiksi arvioidaan 120 000 euroa, seuraavina vuosina 60 000 euroa.

[63] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

			2015	2016	2017	2018	2019	2020	**Yhteensä**
• Toimintamäärärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	(4)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**
	Maksut	(5)	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**
• Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat YHTEENSÄ		(6)							
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 2 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	=4+ 6	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**
	Maksut	=5+ 6	0,800	0,230	0,170	0,170	0,170	0,170	**1,710**

****** Tietotekninen väline rahoitetaan komission teknisellä avulla Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kyseiset määrät on jo huomioitu vuosien 2014–2020 monivuotisessa rahoituskehyksessä.

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	**5**	Hallinto

milj. euroa

		2015	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**YHTEENSÄ**
Pääosasto: AGRI								
• Henkilöresurssit		-	-	-	-	-	-	-
• Muut hallintomenot		**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**
AGRI-**pääosasto YHTEENSÄ**	Määrärahat	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**

Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**

Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**

milj. euroa

		2015	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**YHTEENSÄ**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 1–5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**	Sitoumukset	0,927	0,357	0,225	0,225	0,225	0,225	**2.184**
	Maksut	0,927	0,357	0,225	0,225	0,225	0,225	**2.184**

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahoina, milj. euroa

Tavoitteet ja tulokset			**2016**		**2017**		**2018**		**2019**		**2020**		**YHTEENSÄ**	
			TUOTOKSET											
	Tyyppi[64]	Keskim. kustannukset	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus	Lkm	Kustannus
ERITYISTAVOITE[65]			**Luoda edellytykset luonnonvarojen kestävälle hoidolle tukemalla resurssien tehokasta käyttöä ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä**											
Tuotos	Luonnonmukaisessa tuotannossa oleva ala (hehtaarien lkm)													
Tuotos	Siirtymävaiheessa oleva ala (hehtaarien lkm)													
Tuotos	Sertifioitujen luomutoimijoiden lukumäärä													
Tuotos	Sertifioitujen luomutuottajien lukumäärä													
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ														

64 Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluja (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit)..

65 YMP:aa koskevien yhteisten seuranta- ja arviointisääntöjen mukaisesti yhteiset seuranta- ja arviointisäännöt otetaan käyttöön vuodesta 2014 lähtien, minkä vuoksi indikaattoritaulukot täydennetään myöhemmin.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja

– x Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2015	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	**TOTAL**
Monivuotisen rahoituskehyksen **OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ**							
Henkilöresurssit	-	-	-	-	-	-	-
Muut hallintomenot	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKE 5, välisumma	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5[66] sisältymättömät							
Henkilöresurssit							
Muut hallintomenot							
Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 5 sisältymättömät, välisumma	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**

YHTEENSÄ	**0,127**	**0,127**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,055**	**0,474**

Henkilöresursseja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion rajoitukset huomioon ottaen.

[66] Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

– ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.

– X Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

		2015	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot)		18	18	18	18	18	18
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)							
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)		3	3	3	3	3	3
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 ***yy***	- päätoimipaikassa						
	- EU:n ulkop. edustustoissa						
XX 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)							
Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ (*)		**21**	**21**	**21**	**21**	**21**	**21**

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon..

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Toimintalinjojen kehittäminen Toimintalinjojen täytäntöönpano Suunnittelu, ohjelmointi, seuranta ja valvonta Suhteet jäsenvaltioihin ja sidosryhmiin Neuvottelut kolmansien maiden kanssa ja komission edustaminen Suhteet muihin unionin toimielimiin ja elimiin
Ulkopuolinen henkilöstö	Toimintalinjan täytäntöönpanossa ja seurannassa avustaminen sekä yhteydenpito jäsenvaltioihin ja sidosryhmiin

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen kanssa

– **X** Ehdotus/aloite on nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen mukainen.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää monivuotisen rahoituskehyksen asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.

– ☐ Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehyksen tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

– **X** Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.

– Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

– **X** Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.

– ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:

  – ☐ vaikutukset omiin varoihin

  – ☐ vaikutukset sekalaisiin tuloihin